

SALA DE LECTURA

PROLETARI DIN TOATE TARILE UNITI-VA!

FOTBAL

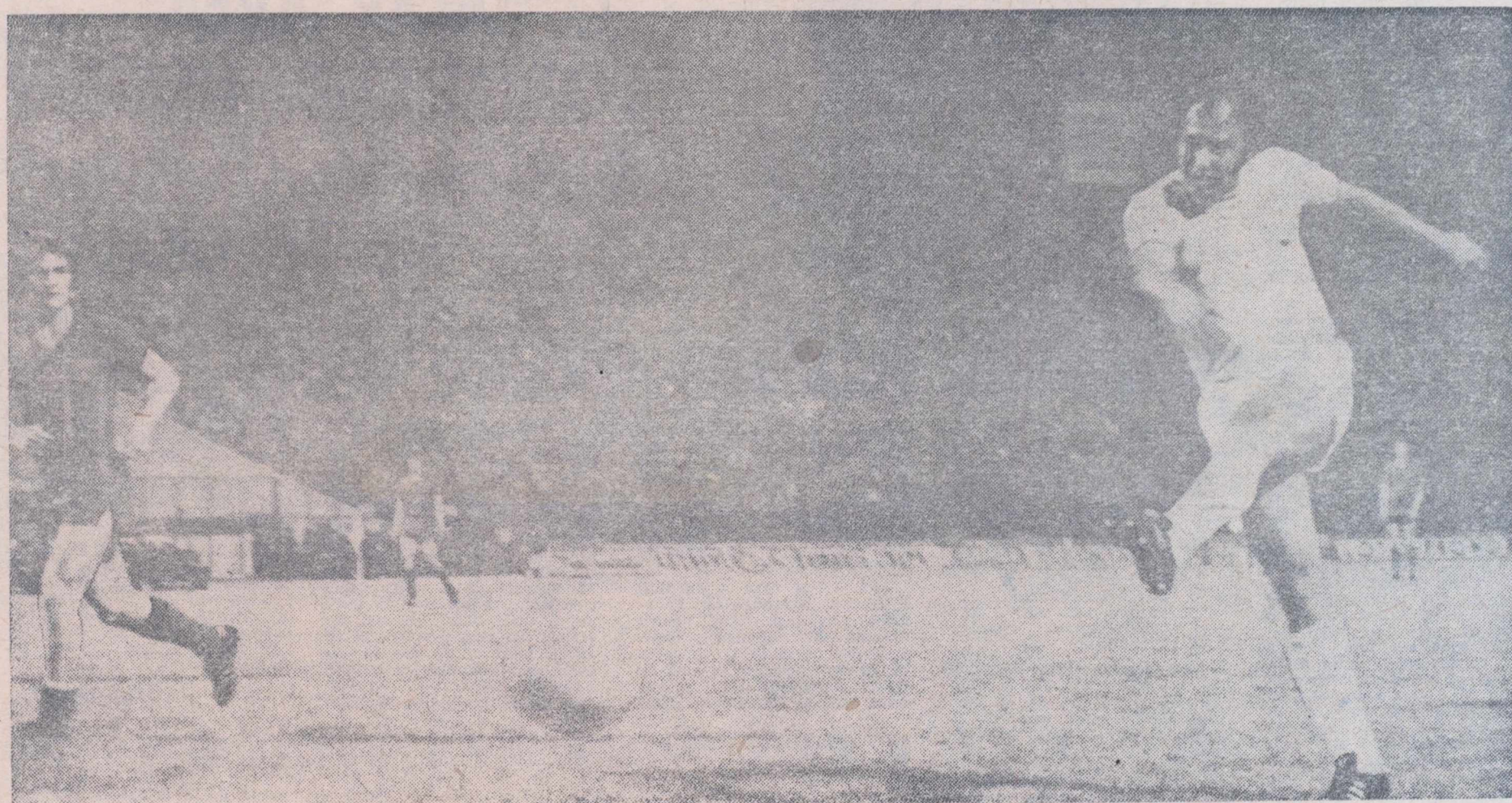
REVISTA
SAPTAMINALA

ANUL VIII

367

MIERCURI
6 Iunie 1973
12 PAGINI
2 LEI

MARELE SUCCES AL CRAIOVENILOR

Duminică, la București, Universitatea Craiova a realizat un mare succes: o victorie categorică (6-2) asupra echipei Steaua și o detașare cu 4 puncte în fruntea clasamentului Diviziei A. În imaginea de sus, Obtemenco înscrie al patrulea gol al echipei sale. Jos, craiovenii salută zimbitori publicul, după meci.

Foto: Dragoș NEAGU

Un oaspete în premieră: medicul!
Doctorul Dumitru Tomescu lucrează de peste 20 de ani și în mijlocul fotbalistilor. Apreciatul ortoped a depășit de mult cadrul specialității sale, fiind un expert al acestui domeniu nou care este medicina în perimetrul fotbalului.

Mai mult decât un chirurg cu un palmares excepțional în lumea fotbalului, doctorul Dumitru Tomescu este un diagnostician al neștiutelor „boli” ale „soccerului”, un om care a experimentat timp de două decenii într-un sector care își scrie istoria prin investigații care depășesc deseori medicina propriu-zisă.

Iată de ce, oaspetele nostru este doctorul Dumitru Tomescu, medicul echipei naționale de-a lungul ultimilor ani.

— Aș începe cu o întrebare devenită oarecum lait-motiv. M-aș referi la capacitatea generală de efort a fotbalistilor noștri și la handicapul pe care ei îl resimt în momentele în care se trece la săptămîna cu două momente de vîrf: miercuri și duminică.

— Problema e simplă. Fotbaliștii noștri au resurse mai mari decît cele pe care le demonstrează. De altfel, performanțele fizice pe care le înregistrează din cînd în cînd — așa cum a fost cazul recentului meci România—R.D. Germană — mă scutesc de alte argumentări. Din păcate, metodică antrenamentului nostru nu contribuie la declanșarea tuturor resurselor fizice. În general, cred că e momentul să se generalizeze experiența acestor două vîrfuri pe plan tehnic și medical pentru a fi în pas cu mutațiile care se produc în fotbalul mondial și pentru a se ajunge la o metodică mai modernă, care să elimine rutina persistentă.

— Vorbim deseori despre capacitatea de efort sporită a marilor echipe europene. Nu v-a făcut impresia că Ajax însăși, o expresie a perfecțiunii fizice și fiziologice fotbalistice, a dat semne de oboseală în recenta finală?

— Nu cred că este vorba de o oboseală. Dacă vrei, aș inscrie această finală într-un cadru de psihologie firească. Ajax este o echipă care a atins apogeul, sau poate, chiar, l-a depășit. Ea și-a permis luxul de a servi italienilor o ripostă la scenariul meciului Milan — Leeds Ajax s-a jucat, dacă vrei, cu speranțele celor 40.000 de italieni, vrînd să le demonstreze cit e de simplu, de fapt, să te joci de-a pisica și soarele, așa cum fac și echipele italiene atunci cînd au încă din start beneficiul unui gol. În ultimele minute ale jocului, Ajax a apăsat o singură dată pe accelerator și a avut o perioadă de vîrf, ca în atîtea alte rânduri. Am convingerea că fotbalistii olandezi cunosc foarte bine secretele organismului lor, pe care-l respectă ca adevărați oameni de meserie.

— Vreți să spuneți...

— Vreau să spun exact ceea ce gîndim amîndoi. Fotbaliștii noștri sînt departe de austeritatea pe care și-o impun fotbalistii despre care vorbim. La noi există foarte multe canale de scurgere a energiei. Iar ziua care consumă cea mai multă energie sau, mai bine zis, seara, în care robinetul este aproape întotdeauna deschis este duminică. Această duminică seara atacă cel mai mult resursele de energie ale fotbalistilor. În această seară le duminică, fotbalistul nu numai că nu recuperează pierderile firești din timpul meciului, ci apelează, ca într-un al doilea meci, la resursele rămase în organism după efort. Am convingerea că această situație poate fi rezolvată doar prin instituirea unui cantonament de o noapte, dîminică spre luni. Cîineva ar putea spune că sacrificiul este prea mare. Dacă vorbim de acest punct de vedere, discuția nu are rost. În fond, un medic are și el patru gîrzi de noapte pe lună. Numai că eu nu-i cer fotbalistului să stea de gardă, duminică spre luni, ci să doarmă nouă sau zece ore. Sînt absolut convins că prin închiderea robinetului de duminică spre luni s-ar rezolva foarte mult problema recuperării.

— Într-o convorbire pe care am avut-o nu demult cu Ștefan Covaci, acesta spunea că adevă-

rata soluție de perspectivă pentru fotbalul nostru este tocmai eliminarea „noptilor de gardă”. Ștefan Covaci susține că prin această măsură s-ar stimula responsabilitatea fotbalistilor. El nu exclude unele dificultăți în prima perioadă, dar e convins de rezultatele pozitive care se vor obține odată cu trecerea timpului.

— E foarte frumos spus. Și eu, ca medic, aș subscrie sînt la sută la un program în care fotbalistul care urmează să joace la orele cinci după amiază să se prezinte la club cu patru ore înainte, pentru o luare de contact în vederea constituirii suflului a echipei. Aș fi foarte bucuros dacă aș afla că miine sau poimîine un club X sau Y a luat această măsură. Dar pînă atunci mai e destul. Într-o primă fază s-ar putea recurge la un sistem diferențiat. Dacă de la regimul „noptii de gardă” ar exista unele excepții pentru jucătorii pe care se poate conta, s-ar crea o emulație care ar duce, poate, la înmulțirea celor care pot fi lăsați liberi, pe cuvînt de onoare. Din păcate, practica, și chiar cea internațională ne oferă prea puține exemple care să garanteze reușita operațiunii.

— Cred, totuși, că un medic poate și el cu precizie, pe baza examenului medical, ce regim de viață a urmat jucătorul după meciul de duminică.

— De cele mai multe ori, medicul are acest tablou în față. Creșterea neașteptată a tensiunii arteriale este o dovadă greu de combătut. Din păcate, „excepțiile — la care se recurge — mîncîcă regula”.

— V-aș întreba pentru marele public: cîte ore de somn trebuie să respecte un fotbalist?

— Nouă ore. Sînt absolut suficiente. Dacă aceste nouă ore sînt depășite, se produce o moleșeală, la fel de nedorită. Dar problema orelor de somn nu rezolvă totul. Foarte mulți dintre fotbalistii noștri nu au față de organismul lor atitudine a unui sportiv de performanță. Aș spune că nu au nici măcar atitudinea pe care trebuie să o aibă un cetățean obișnuit. Dacă m-aș referi doar la cariile dentare neglijate, cred că am spus totul. Și mai

sînt atîtea și atîtea altele. Iată, de pildă, mulți dintre fotbalistii noștri joacă „rummy”. Nimic mai contraindicat. O poziție statică de înțepenire a articulațiilor, un consum nervos — rezultat din joc — care nu poate fi compensat prin medicamentație. Fotbaliștii noștri fac prea puține sporturi complementare. Dintre aceste sporturi complementare cel mai popular e din păcate... șahul, pe care, de asemenea, îl consider nerecomandabil înaintea unui meci. Dacă ți-aș spune că, în cadrul unei echipe, doar patru din zece fotbalisti știu să înoate, cred că am spus totul. Și, notează, avem în vedere

de accidentări — rupturile sau întinderile musculare — ele se datorează în primul rînd lipsei de pregătire.

— Ce s-ar putea face pentru stăvîlirea jocului excesiv de dur?

— Propunerea nu e nouă. Am făcut-o acum 6—7 ani. Jucătorul care accidentează în mod deliberat un partener de întrecere trebuie să fie îndepărtat din fotbal pe perioada în care cel accidentat este nevoit să absenteze. Sigur că aici, intervine dificultatea precizării actului deliberat, dar se pot găsi soluții.

cu Anglia. Echipa n-a avut timp să crească. S-a scris foarte mult despre tactica pasivă din meciul cu Anglia. Nimic mai neadevărat. Băieții noștri și-au dozat singuri efortul, timp de 60 de minute pentru a putea rezista. În ultimele 30 de minute au scăzut și mai mult. N-a fost vorba de o tactică deliberat defensivă. A fost pur și simplu expresia formei lor fizice, neimplinită din motivele pe care le-am spus. Acesta este și motivul pentru care, mai tîrziu, ei au jucat foarte bine în meciul cu Brazilia.

DOCTOR DUMITRU TOMESCU

„O, DE-AR AVEA FOTBALISTUL NOSTRU MINTEA SA DE PE URMĂ!”

— Care credeți că sînt meciurile cele mai bune ale echipei naționale, din punctul de vedere al prestației fizice?

— Acel 1—0 cu Portugalia, la București. Recentul 1—0 cu R.D. Germană. Un meci mai puțin cunoscut: 0—1 cu Franța, în 1969, și mai ales acel 2—3 cu Brazilia, în Mexic. Și pentru că vorbim despre prestații fizice, ar trebui să spun că prezența noastră la Campionatul Mondial în Mexic a fost handicapată de o sosire oarecum tîrzie la fața locului. Dacă am fi venit cu 10 zile mai devreme, așa cum propuseseam de altfel, totul ar fi fost în regulă. „Furtuna noastră fiziologică” din Mexic s-a încheiat doar cu o zi înaintea meciului

— Ați operat numeroși sportivi?

— Am vreo 1300 de meniscuri operate. Mă bucură gîndul că un Dembrowschi, un Adamache, un Mocanu, un Leretec și mulți alții joacă astăzi pentru că i-am ajutat și eu.

— Cum explicați revenirea fizică a lui Dumitrache?

— Nici o filosofie. Dumitrache a împlinit 25 de ani și a început să numere ani. De fapt acesta este întreg secretul fotbalistului român. Vorba proverbului: „De-ar avea fotbalistul nostru mintea sa de pe urmă”.

Ioan CHIRILĂ

PRIM PLAN

ATODIRESEI

Acum vreo 15 ani, pe stadionul „23 August”, într-un faimos meci de juniori cu Iugoslavia, echipa României a zburdat în voie, inserînd cinci goluri. Vă aduceți, poate amînte, aripă dreaptă era viitorul doctor Ivansuc, iar cea stîngă — un jucător mîrunțel, dar foarte vioi: Renye. Tribunele stadionului l-au aplaudat în egală măsură pe Ivansuc și pe Renye. Ba mai mult, micuțul Renye a fost ocațional pentru nenumăratele ghidușii tehnice pe care le-a etalat pe gazon.

După cîțiva ani, însă, Renye a coborît pe la Jimbolia și apoi a dispărut din fotbal. Toți au fost de acord că această dispariție s-a datorat în primul rînd condiției sale atletice, incompatibile cu ceea ce „amenința” să devină fotbalul modern.

De ce ne-am amîntit de Renye? Pentru că Atodiresei amîntește într-un fel de fostul extrem al echipei naționale de juniori. Ca și Renye, micul Atodiresei a avut de suferit de pe urma înălțimii sale deloc avantajoase. Crescut în curtea Aradului, Atodiresei a fost nevoit în cele din urmă să plece de la U.T.A., pentru că „n-avea perspective”. Era pe vremea cînd U.T.A. visa să ajungă o mare echipă, era pe vremea cînd arădenii formau „11”-le care avea să elimine Feyenoordul.

Atodiresei a părăsit cu multă părere de rău echipa care l-a crescut. Mulți își spun că e păcat să renunți la un jucător care conduce atît de frumos mingea, care

se zbate mai mult decît un atlet frumos, care simte apropierea porții cu un instinct mai aprig decît cel al jucătorului plin de calitate.

Într-o bună zi, Atodiresei a venit la Reșița. L-a adus bonomia lui Reinhardt, un antrenor dispus să acorde credite cu multă bunăvoință. Reinhardt știa și el, foarte bine, că Atodiresei e un jucător lipsit de calitate

fizice, dar mai știa că are o inimioară fierbinte, care bate pentru fotbal. Astfel, acest jucător „fără perspective” și-a împlinit visul, jucînd și luptînd pentru o echipă care luptă și ea, din greu, pentru supraviețuire. La Reșița, micul Atodiresei este un fel de Johnstone al C.S.M.-ului, o sfirează care complică deseori planurile apărărilor adverse, în ciuda făpturii sale firave.

În lupta cu complexul gabariturii ideal, Atodiresei a adus pe gazon o mare dragoste pentru fotbal. Și se pare că, uneori, e de-ajuns.

I. CH.

RELATII PRIETENEȘTI, COLABORARE

MULTILATERALĂ

Ieri s-a încheiat vizita oficială pe care Majestatea Lor Imperiale Șahinșahul Aryamehr și Farah Pahlavi Șahbanu a Iranului au efectuat-o în România, la invitația președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Succedind la numai câteva luni întâlnirii pe care cei doi șefi de stat au avut-o la Teheran, vizita suveranului iranian — oaspete pentru a treia oară pe pământul românesc — a constituit un eveniment de majoră însemnătate în evoluția tradiționalelor relații de prietenie și colaborare statornicite între țările și popoarele noastre.

Promovind pe plan extern, după cum este bine cunoscut, o politică de independență națională, de dezvoltare a raporturilor cu toate statele, indiferent de sistemul lor social-politic, în spiritul coexistenței pașnice, Republica Socialistă România și Iranul au găsit căi propice pentru înțelegere și colaborare prietenească, reciproc avantajoasă, ceea ce corespunde atât intereselor ambelor noastre popoare, cât și intereselor generale ale păcii, securității și cooperării internaționale. Relațiile româno-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

iraniene se bazează pe principiile egalității în drepturi, independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța.

Frecvențele întâlniri româno-iraniene la cel mai înalt nivel, care și-au dovedit din plin utilitatea și rodnicia, extinderea continuă a schimburilor economice și comerciale, realizările pe tărîmul formelor noi de cooperare, acordurile încheiate în acest scop, intensificarea contactelor în multe alte domenii — știință, artă, cultură —, conlucrarea în privința afirmării politicii de pace și cooperare internațională ilustrează, în mod elocvent, evoluția pozitivă din ultimii ani a relațiilor dintre România și Iran, conferind totodată acestor relații perspective deosebite de rodnice în direcția diversificării și amplificării lor.

În acest context, vizita în România a Majestații Sale Imperiale Șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr — pe care opinia publică din țara noastră a salutat-o cu interes și satisfacție, întîmpinîndu-i și înconjurîndu-i pe înalții oaspeți în caldă simpatie și considerație — a marcat, desigur, ca o expresie a dorinței comune manifestate de popoarele noastre, o nouă contribuție majoră la consolidarea și dezvoltarea colaborării româno-iraniene pe multiple planuri, căreia Acordul de cooperare pe termen lung semnat în aceste zile la București îi conferă o bază foarte bună, o largă perspectivă. După cum la fel se poate spune că această vizită — în cursul căreia au avut loc convorbiri oficiale fructuoase între cei doi șefi de stat și au fost semnate importante documente comune — constituie o contribuție de seamă la soluționarea problemelor contemporaneității, prin abordarea lor realistă, prin formularea clară și hotărîită a principiilor ce trebuie să guverneze astăzi raporturile dintre state. În acest sens, Declarația solemnă a Republicii Socialiste România și Iranului, semnată de cei doi șefi de stat — care reia fondul unor documente similare semnate anterior de țara noastră cu Belgia, Luxemburg, Pakistan, Sudan, Olanda și Italia — va exercita o influență pozitivă nu numai asupra relațiilor dintre cele două țări, ci va constitui — totodată — un nou factor de stimulare în vasta operă de instaurare între state a unor raporturi întemeiate pe normele dreptului internațional și în deplină concordanță cu tendințele majore ale evoluției contemporane.

Prin întreaga ei desfășurare, prin rezultatele obținute, vizita suveranului iranian a marcat un moment nou și important în cronica relațiilor dintre România și Iran, a căror continuă dezvoltare corespunde intereselor ambelor noastre popoare, cauzei păcii și cooperării internaționale.

CONTRIBUȚII LA O DISCUȚIE CARE ÎNCEPE SĂ PRINDĂ CONTUR

ÎN CE MĂSURĂ AR FI POSIBILĂ, LA NOI, O DIVIZIE NAȚIONALĂ A CU 18 ECHIPE ?

În ultimele săptămîni, se discută în lumea fotbalului despre mărirea numărului echipelor participante la Divizia A de la 16, cit cuprinde actualmente primul eșalon valoric al soccerului românesc, la 18.

Discuția aceasta — animată, cum e și normal, în special de cereurile de suporteri ai unor echipe mai mult sau mai puțin amenințate cu retrogradarea și care văd în această eventuală formulă o posibilitate de „salvare” — are chiar și unele ecouri în presă.

Bineînțeles, din sursă oficială n-a răzbătut pînă acum nimic, nu se vorbește la F.R.F. nici în sprijinul, nici în defavoarea ideii. Singurul „punct de sprijin” concret pentru acceptarea unei asemenea posibilități îl oferă întîlnirea din luna ianuarie din Capitală dintre Biroul federal și antrenorii echipelor divizionare, în cadrul căreia s-a discutat în treacăt și despre revizuirea sistemului competițional, dar referirile care s-au făcut atunci nu lăsau impresia că vizează prima categorie valorică, ci mai curînd Divizia C.

Argumentele în sprijinul ideii mării numărului echipelor participante la Divizia A pornesc, în primul rînd, de la avantajul unei meciuri mai largi reprezentări geografice. Concret, o serie de centre importante, orașe mari, instituții sau unități importante, cu mai vechi sau mai noi tradiții fotbalistice, s-ar găsi în situația de a avea în continuare echipă în A, de a nu ieși (cel puțin competițional) din circuitul virtuților. Acest, lucru ar oferi, desigur, satisfacții unui mare număr de spectatori, de iubitori ai fotbalului.

De asemenea, nu poate fi ignorat nici un alt aspect, de această dată tehnic, acela că numărul jocurilor oficiale la care ar fi obligați jucătorii frunțași — sau presupus frunțași — ar crește, apropiindu-se sau chiar egalînd numărul de meciuri pe un an competițional din țări cu fotbal foarte avansat. (Facem această referire, în legătură cu unele reproșuri aduse fotbalului nostru de performanță, în cadrul căruia s-ar juca mai puțin decît în alte țări).

Concomitent se pun însă și probleme mai greu de rezolvat, apar dificultăți, cele mai acute fiind cele de calendar, de găsire a datelor necesare disputării etapelor în plus. Actualmente, cu 16 echipe, Divizia A are nevoie de 30 de date pe an. Mărindu-se numărul echipelor la 18, ar fi nevoie de 34 de date, deci campionatul s-ar lungi cu încă patru etape, ceea ce reprezintă, teoretic, încă o lună de zile, în formula clasică a unui meci pe săptămînă.

Ce ne oferă observațiile asupra calendarului competițional din ultimii ani, în sprijinul acestei idei? Din păcate, prea puține elemente încurajatoare.

Iată, să luăm ediția actuală a campionatului. Condițiile noastre climatice nu ne permit să începem turul prea devreme, deoarece în iulie și august sînt călduri foarte mari. În fiecare an, campionatul nostru

divizionar A se inaugurează în jurul lui 15 august și nu se poate spune că, în primele sale etape, condițiile climatice sînt cele mai bune. [Mai ales că — să nu uităm acest amănunt — în toată țara nu avem decît în două orașe (București și Constanța) posibilități de a organiza partide în nocturnă, deci pe o temperatură acceptabilă!]. Astă-toamnă, turul s-a încheiat la 15 decembrie, dată destul de înăfășată, plină de riscuri, pentru că — dacă am și prelungi turul cu două etape — nu există deloc garanția că Divizia A ar fi la adăpost de niste intemperii care ne-au ocolit prin excepție.

Să trecem la retur. În această pri-

jucătorii au ajuns s-o trateze ca atare !?

S-ar putea sugera că mărirea numărului de date să se facă prin încă patru programări miercurea. Este însă de discutat în ce măsură s-ar mai putea găsi aceste date, în mod rezonabil. Să nu uităm că toamna sînt meciurile din cupele europene (care ocupă 4 sau 6 zile de miercuri în cazul unor bune comportări ale echipelor noastre), că există zile de miercuri și pentru meciuri ale echipei naționale sau — cerință justificată — pentru anumite trialuri sau verificări, cu parteneri străini, ale reprezentativei. După cum, poate că ar trebui ca revalorificarea Cupei României să înceapă chiar de la F.R.F. și printr-o programare „mai în față”, duminică și în plin sezon, nu pe ici, pe colo, prin gauri găsite în calendar, la date neregulate și fluctuante sau „în asalt”, ca în acest sezon. Desigur, printr-o forțare la maximum, s-ar găsi soluții pe hîrtie pentru întocmirea unui calendar în formula cu 18 echipe în Divizia A dar ar trebui să ne punem și întrebarea în legătură cu vacanța jucătorilor, cu odihna lor, pentru că un calendar comportă nu numai programări de jocuri, ci și perioadele de pregătire de vară și de iarnă, dinaintea turului și a returului, care trebuie și ele avute în vedere.

Trecînd însă peste aceste considerațiuni, credem că nu greșim dacă punem și o altă întrebare: în ce măsură corespunde intereselor reale, tehnice ale fotbalului nostru de performanță mărirea la 18 a numărului echipelor din primul eșalon?

Sau, dacă vreți, în ce măsură fondul de jucători de valoare de care dispunem poate asigura „dotarea” a 18 loturi de cîte 20 de jucători de așa manieră încît să avem un campionat divizionar A echilibrat și de nivel tehnic ridicat, corespunzător cerințelor competitive pe plan internațional? Ni se pare, judecînd după numărul meciurilor de nivel corespunzător din actuala formulă, cu 16 echipe, că o mărire a numărului de echipe în A, fără garanția existenței fondului de jucători de valoare corespunzător, ar fi în detrimentul mediei valorice generale a campionatului nostru și așa destul de săracă, cu implicații directe nefaste asupra numărului de spectatori care asistă la meciuri.

Iată de ce sugerăm ca o eventuală intenție de a se mări numărul echipelor din Divizia A să fie supusă unei largi și competente discuții, unei temeinice și obiective analize a avantajelor și dezavantajelor sale, fiind consultați antrenorii, conducătorii de cluburi (problemele bugetare nu trebuie nici ele ignorate!), colegii divizionar A, jucători frunțași etc.

În orice caz, pentru a oferi elemente în plus pentru o posibilă discuție, iată numărul de echipe participante actualmente la Divizia A într-o serie de țări europene:

● 14 echipe: R.D. Germană, Cehoslovacia, Polonia, Albania.

● 16 echipe: U.R.S.S., Ungaria, Italia, Portugalia, Turcia, Austria, Belgia, România.

● 18 echipe: Iugoslavia, Olanda, Spania, Bulgaria, Scoția, R. F. Germania, Grecia.

● 20 echipe: Franța.

● 22 echipe: Anglia.

Evident, am dat acest mic tabel în scop pur informativ, orientativ. În fond, fixarea numărului de echipe din primul eșalon valoric al fotbalului dintr-o țară este o chestiune relativă, de valoare, de tradiție, de climă, de dotări tehnico-organizatorice, de ansamblu competițional la alte eșaloane, de posibilități economice ale echipelor etc. După cum, la fel de adevărat este că în aproape fiecare țară s-au înregistrat oscilații, după un număr oarecare de ani. Chiar actualmente, de exemplu, Belgia discută trecerea de la 16 la 18, în timp ce Franța urmărește reducerea de la 20 la 18 echipe.

Oricum, pînă se va comunica ceva oficial în legătură cu intențiile forului de conducere a fotbalului nostru, am scris acest articol pentru a oferi cititorilor cîteva subiecte de reflecție pe o temă care începe să preocupe...

Radu URZICEANU

BUCUREȘTI. Centrarea-șut a lui Marcu a fost deviată în gol de fundașul Cristache, scorul devenind 5-1 pentru craioveni ! (Fază din meciul Steaua — Universitatea Craiova 2-6)

SPORTUL STUD. — F.C. ARGES 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Roșu (min. 74) și O. Ionescu (min. 90).

STADIONUL: Politehnica; teren cu multe denivelări; timp: frumos; spectatori, aproximativ 7.000.

SPORTUL STUDENTESC: Sucu 7 — Tănăsescu 7, Kraus 9, M. Sandu 8, Măneș 6 — Cula 6, Cazan 8 — Cupernan 6 (min. 61: Leșeanu 6, Chihala 7, Moldoveanu 8, Lucaci 7 (min. 65: O. Ionescu 8).

F.C. ARGES: Stan 7 — Pigulea 7, Barbu 9, Vlad 7, Ivan 8 — Mustăța 7, M. Popescu 8 — Troi 8, Radu 6 (min. 65: Cassai 7, Roșu 8, Jercan 8).

ARBITRU: C. Ghiță (Brașov), nota 9.

BARBU

O PARTIDA ARBITRATĂ DE... CLASAMENT • De la cabine am simțit cit de diferit abordează cele două formații meciul! Clasămentul trimitea emoție și contractare în tabăra studenților; argeșenii — presați doar de lupta pentru un loc în Cupa U.E.F.A. — apăreau mult mai deslinși. O primă repriză fără explozii fazele de poartă, cu F. C. Argeș evoluind mult mai curat, mai tehnic, cu Sportul studențesc risipind energie și efort spre a contracara situația. O a doua parte, mult mai spectaculoasă și mai caldă. Gazdele urcă în atac și cu fundații centrali, piteștenii răspund cu contraatacuri limpez, purtate mai cu seamă pe aripi. Un asemenea gen de acțiune le aduce golul: Roșu reia, dezinvolt, balonul trimis de pe extrema stângă de Jercan (min. 74). Studenții acționează cu toate forțele. Răzvară însă din poziții clare. Dar și dincolo, la poarta lui Sucu, fiecare contraatac argeșean e de mare pericolozitate. Egalare „in extremis” — dar meritată — a studenților prin O. Ionescu — min. 90. (Ef. I.)

• CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.

1-1 (0-1)

AU MARCAT: Stroe; Tronaru

SPORTUL STUDENTESC: I. Vasile (Căminii) — Gall, Ardeleanu, Căciolan, Jurea — Mihalache, Beleanu (Cioacă) — Stroe, Șerbănică, Dinea (Radu), Georgescu.

F. C. ARGES: Cristian — Moisescu, Ciolan, Cîrstea, Nedelcu — Tudor, Tronaru — Radu II (Bucea), Frățilă III, Dobrin, Chivescu.

ARBITRU: V. Murgășeanu (București).

A.S.A. — SPORT CLUB 2-0 (0-0)

AU MARCAT: Naghi (min. 84), Kiss (min. 90).

STADIONUL: „23 August”; teren foarte bun; timp: frumos; spectatori, aproximativ 8.000.

A.S.A.: Nagel 8 — Szőlősi 7, Ispir 8, Unchiș 8, Kiss 7 — Varodi 8, Bóloni 7 — Caniaro 6, Mureșan 7, Hajnal 7, Fazekas 6 (min. 53: Naghi 9).

SPORT CLUB: Ghiță 8 — Mioc 7, Catargiu 8, Velicu 8, Margasolu 7 — Vătafu 7 (min. 46: Dușan 6), Hrițcu 8 — Pană 7, Dembrowschi 6 (min. 76: Florea), Sinăuceanu 8, Băluță 7.

ARBITRU: K. Ghe-nigean (București), nota 9.

DACĂ N-AR FI INTRAT NAGHI? • Cu siguranță că înfrîngerea s-ar fi încheiat cu un scor alb, ceea ce ar fi echivalat cu un succes al mureșenilor, angajați acum cu toate forțele în lupta pentru evitarea retrogradării. Abordind partida într-o excesivă stare de nervozitate, jucătorii de la A.S.A. n-au reușit să lege jocul. Inercările de pătrundere ale mureșenilor — mai mult individuale — au fost destrămate de decizii de fundații băcăuane, care au aplicat un marcaj strict adversarilor direcți. Și astfel, minimele se scurgeau în defavoarea jucătorilor echipei gazdă, precipitați, nervoși, mureșenii cu ochii la acele cronometrele stadionului, incapabili să găsească „cheia” deschiderii ermetice defensive băcăuane. După pauză, deși suferind, „dispercerul” Naghi a intrat în tercu și, cu toate acestea, a luptat din răsputeri pentru culorile clubului. Acțiunile au devenit acum mult mai clare, ocazii de gol mai numeroase. În min. 84 mureșenii înscriu golul mult rîvnit prin același Naghi. Scorul a fost perfectat în min. 90 de fundașii Kiss cu un sut puternic de la distanță. (Gh. N.)

• CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.

NAGHI

4-0 (1-0)

AU MARCAT: Tevi, Soos, Cova, Man

A.S.A.: Aya — Mihai, Szekeli, Botoș, Lucaș — Negrea, Koiler — Man, Cova, Tevi, Soos.

S. C. BACĂU: Voinca (Ursache) — Răileanu, Andrieș, Voimer, Diaconu (Ilie) — Cărpuci, Soșu — Popa (Lunca), Botez, Cămănescu, Cloanca.

ARBITRU: Gh. Vereș (Cluj).

F.C. CONSTANȚA — „U” Cluj 4-0 (3-0)

AU MARCAT: Turcu (min. 18), Balosu (min. 19), Mărculescu (min. 28), Tănase (min. 70).

STADIONUL: „1 Mai”; teren bun; vreme frumoasă; spectatori — aproximativ 11.000.

fănescu 7 — Ghirca 7, Antonescu 9, Bălosu 8, Nistor 7 — I. Constantin 6 (min. 57: Rădulescu 7), Oprea 6 — Tănase 7, Mărculescu 8, Caraman 3 (min. 65: Mihai), Turcu 7.

„U” CLUJ: Ștefan 4 (min. 30: Totoianu 8), Crețu 7, Pexa 6, Solomon 6, Cîmpeanu 7 — Anca 5 (min. 65: I. Munteanu 7), Mihăilă 7, Mureșan 6 — Uifăleanu 6, Coca 6, D. Mocanu 8.

ARBITRU: O. Anderco (Satu Mare), nota 10.

ANTONESCU

O VICTORIE CE PUTEA FI SI MAI NETA • Angajată direct în lupta pentru evitarea retrogradării, F. C. Constanța a obținut duminică o prețioasă victorie (la două din retrul actualului campionat), care îi ridică moralul și-i oferă șanse de reușită. Scorul de 4-0, care putea fi și mai net, se explică însă și prin replica mai slabă (determinată, în bună măsură, de starea de sănătate a majorității jucătorilor clujeni) oferită de echipa oaspe. Primul gol al meciului a fost înscris de extremul stînga, Turcu, care a sutat de la distanță și l-a surprins pe Ștefan. După numai un minut, Balosu și apoi Mărculescu (min. 28) măresc avantajul echipei lor, înscriind prin lovituri de cap în urma unor faze în care li depășeau cu surprinzătoare ușurință în detență pe fundații centrali adversi. Pînă la pauză, I. Constantin (min. 42) și Tănase (min. 44) ratează alte ocazii de a majora scorul. După pauză, clujenii echilibrează un timp jocul, dar cei ce reușesc să înscrie sint tot conștienți, prin Tănase, în urma unei frumoase execuții tehnice — sut din întoarcere peste portarul Totoianu (C.F.).

• CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.

STEUA — „U” Craiova 2-6 (0-1)

AU MARCAT: Oblemenco (min. 61 și 75), Marcu (min. 51 și 82), Tărlungă (min. 12), Cristache (autogol min. 77); Tătaru (din penalty min. 73), Năstase (min. 78).

STEUA: Haidu 5 — Sătmăreanu 5, Smarandache 4 — Dumitru 7, Vigu 6 (min. 60: Dumitru IV 5) — Pantea 6 (min. 46: Ștefănescu 5), Tătaru 5, Năstase 6, Vlad 5.

„U” CRAIOVA: Manta 7 — Niculescu 8, Bădin 7, Săneș 7, Velea 8 — Strimbeanu 8, Deselnicu 7, Nița 7 — Tărlungă 9, Oblemenco 9 (min. 84: Bondrea), Marcu 9 (min. 83: Balan).

ARBITRU: G. Blau (Timișoara), nota 6.

UN ATAC IN MARE VERA • În prima repriză, liderul a jucat prudent, punind mare accent pe defensivă. Oaspeții au fost însă periculoși pe contraatac. În min. 12, Marcu centrează de pe dreapta și Tărlungă reia din voleu de la 6 metri, deschizînd scorul. Steua domina teritorial dar încercarea poartă doar prin șuturi imprecise, de la distanță. După pauză, craiovenii joacă mai mult pe atac și combină derutant pentru apărarea „schweitzer” a Stelei. Marcu reia balonul primit din executarea unei lovituri libere de către Oblemenco, majorînd scorul. După o serie de ocazii ratate (la una din ele este faultat clar în careu de Haidu), Oblemenco urcă diferența la trei goluri, printr-o bombă de la 20 m! Arbitrul acordă apoi un penalty discutabil Stelei, pe care-l transformă Tătaru. Atacurile Universității se desfașoară incisiv, pe spații largi și oaspeții mai realizează încă două goluri: Oblemenco și... Cristache. Năstase sutează „la pănjen” marcînd, iar Marcu, la capătul unei curse spectaculoase, fixează scorul meciului. Evoluție excelentă a Universității, joc incisiv al gazdelor. (R.U.).

• CALIFICATIVUL MECIULUI: BUN.

MARCU

2-0 (2-0)

AU MARCAT: Florea, Tudor

STEUA: Iordache — Valda (Dumitrescu), Clugarin, Marinescu (Anghel), Micloș — Iovănescu, Stoica — Tudor, Florea, Ion Ion, Cristea (Burma).

UNIVERSITATEA: Papuc (Gunesch) — Negriță, Caramihai, Schell, Cloica (Pantile) — Mirsa, Boldici, Balaci (Stănescu), Mincioaga, Kiss, Cloara.

ARBITRU: I. Motorga (București).

C.F.R. Cluj — STEAGUL ROȘU 1-0 (0-0)

AU MARCAT: Bucur (min. 57).

STADIONUL: Municipal; teren denivelat și prost întreținut; timp: foarte călduros; spectatori, aproximativ 10.000.

C.F.R.: Gadja 7 — Lupu 7, Dragomir 6, Vișan 7, Roman 6 — M. Brelan 6, Cojocaru 6 — Bucur 7, Adam 6, Tegean 8, Petrescu 8.

STEAGUL ROȘU: Adamache 7 — Anghelini 8, Jenei 7, Cadar 5, Mateescu 4 — Ghergheli 6 (min. 59: Hiriab 6), Balint 7 — Zoltinca 6 (min. 65: Papuc 6), Șerbănoiu 8, Anghel 7, Györfi 7.

ARBITRU: T. Leca (Brăila), nota 4.

PETRESCU

OARE CĂLDURA SĂ FI „LINIȘTIT” JOUL? • Soare arzător, duminică după-amiază la Cluj, după o ploaie ușoară care a udat, dimineața, orașul. Meciul — probabil din această cauză — s-a jucat mai mult la pas. Prima mare ocazie a feroviarilor: Adam expediază peste poartă o excelentă centrare a lui Bucur (min. 5). Totul se confundă, apoi, într-o mare a mediocrității. Fără cișiva hituri de seamă, Steagul roșu se comporă, totuși, mai bine, și în min. 30 deschide scorul prin Anghel, gol invalidat de arbitru pe motiv de ofsaid (imagine). Cel mai activ șuteur la poartă lui Adamache, Tegean, care prin puternicele lovituri expediate de la distanță, concurează la renumele lui Bungau. Petrescu este un spiritul neobișnuit, dar eforturile sale nu sînt susținute. Bucur trece încă o dată de Mateescu (min. 57), urmează un-doi cu M. Brelan și reluare a primului în plasă: 1-0. Un al doilea gol valabil anulat de arbitru: Adam relase în poartă o minge respinsă de Adamache; faza o crease fundașii Lupu, intercalat în atac. Două cartonase galbene (meritate): Mateescu și Petrescu. (M.T.).

• CALIFICATIVUL MECIULUI: SLAB.

C.S.M. Reșița — DINAMO 4-1 (1-0)

AU MARCAT: Florea (min. 18), D. Georgescu (min. 49 și 61), Em. Dumitru (min. 70), Lucescu (min. 38, din 11 m).

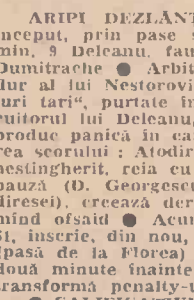
STADIONUL: Valea Doamului; teren bun; timp: frumos; spectatori, aproximativ 25.000.

C.S.M. REȘIȚA: Ilieș 7

— Rodnic 6, Georgevici 8, Kiss 6, Gaspar 7 — Puscas 7, Beldanu 8 — Atodiresel 9, Nestorovici 5 (min. 56: Em. Dumitru 7), D. Georgescu 9, Florea 9.

DINAMO: Caval 6 — Cosma 6, G. Sandu 6, Dobru 7, Delceanu (min. 11: El. Dumitrescu 5) — Sătmăreanu II 6, Dinu 7 — Roșu 5 (min. 61: Bataclu 5), D. Popescu 6, R. Nunwellier 6, Lucescu 7.

ARBITRU: Gr. Bir-san (Galați), nota 8.

FLOREA

ARIPI DEZLÂNTUTE • Gazdele controlează jocul, de la început, prin pase scurte, oaspeții răspund, pe contraatac. În min. 9 Delceanu, faultat de Nestorovici, trece pe țusa, alături de Dumitrescu. Arbitrul nu sancționează cu cartonas galben atacul lui Nestorovici și, în continuare, vom asista la niște „dueluri tari”, purtate în afara regulamentului. El, Dumitrescu, inlocuitorul lui Delceanu, nu-l poate ține pe Atodiresel ale cărui curse produc panică în careul advers. În min. 18, se produce deschiderea scorului: Atodiresel centrează pe partea opusă, de unde Florea, nestîngherit, reia cu capul, în plasă. Un gol căzut, repede, după pauză (D. Georgescu, reluare cu capul, la o centrare a lui Atodiresel), crează derută în tabăra oaspeților care protestează reclamînd ofsaid. Acum, C.S.M. își domina net adversarii și în min. 61, inserie, din nou, prin D. Georgescu. În min. 70, Em. Dumitru (pasă de la Florea) deviază, din apropiere, balonul în plasă. Cu două minute înainte de finis, Lucescu e faultat în careu și tot el transformă penalty-ul. (G.N.)

• CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.

FLOREA

4-2 (1-2)

AU MARCAT: Szilaghi (3), Păunescu, Stoichiță, Sălcănu.

C.S.M. REȘIȚA: Gornea — Radulescu II, Ionescu, Ologeanu Vizitiu — Savu Grozăvescu (Păunescu) — Roșca, Szilaghi, Rădulescu I, Zimmer.

DINAMO: Rămureanu — P. Nicolae, Ciobanu, Bancu, Gundju — Rautu, Custof — Bucurescu, Marincea, Stoichiță, Sălcănu.

ARBITRU: I. Boros (Timișoara).

U.T.A. — PETROLUL 4-0 (0-0)

AU MARCAT: Domide (min. 54 și 64), Sima (min. 78), Kun (min. 89).

STADIONUL: U.T.A.; teren bun; vreme favorabilă; spectatori, aproximativ 10.000.

U.T.A.: Vidac 7 — Blăraș 6, Schepp 8, Pojoni 8, Popovici 7 — Petrescu 7, Broșovschi 6 — Axente 8, Domide 8, Kun 7, Sima 8.

PETROLUL: T. Gheorghe 5 — N. Ionescu 6, Tudorie 6, Ciupitu 5, Gruber 6 — Crîngășu 6, Cozarek 6 — Dincuță 5, I. Constantin 7, Pirvu 5 (min. 37: Pisău 6), Istrătescu 6 (min. 72: Moldovan 7).

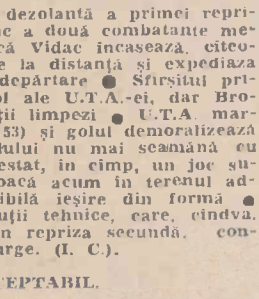
ARBITRU: A. Bentu (București), nota 7.

DOMIDE

OASPEȚII SUB AȘTEPTĂRI • Calitate dezolantă a primei reprize, caracterizată printr-un echilibru valoric a două combatante mediocre. Ploieștenii au aflat, probabil, că Vidac încasează, cîteodată, goluri provenite din șuturi trase de la distanță și expediate în consecință lovituri (imprecise) de la depărtare. Șfîrșitul primei reprize înseamnă două ocazii de gol ale U.T.A.-ei, dar Broșovschi (min. 32 și 40) ratează din situații limpez. U.T.A. marchează, totuși, imediat după pauză (min. 33) și golul demoralizează complet echipa adversă. Replica Petrolului nu mai seamănă cu cea din primele 45 de minute (cînd a prestat, în timp, un joc superior gazdelor) și U.T.A., regăsită, se joacă acum în terenul advers. Arbitrul Bentu manifestă o vizibilă ieșire din formă. Domide marchează două goluri cu execuții tehnice, care, cîndva, îl caracterizau. Sima evoluează bine în repriza secundă, confirmînd sezonul excelent pe care îl parcurge. (I. C.).

• CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.

DOMIDE

0-0

U.T.A.: Ziller — Dăuceanu, Părima, Graecner, Păcățan (Stănescu) — Căldărăș, Coșu — Croitoru, Mișcol, Tisza, Tăcudeanu.

PETROLUL: M. Ionescu — Toader, Tudor (Radu), Taporea, Mureșan — Opreșan, Rizea (Mitrea) — Marcu, Petrescu, Rădulescu, Curcă.

ARBITRU: M. Bădulescu (Oradea).

JIUL — RAPID 1-0 (1-0)

AU MARCAT: Libardi (min. 18).

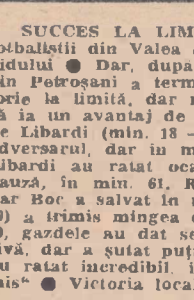
STADIONUL: Jiul; teren denivelat; timp: înnebunitor; spectatori, aproximativ 7.000.

JIUL: Ion Gabriel 8 —

Stockler 6, Tonca 8, Georgescu 7, Dodu 8 — Coțormani 8, Libardi 9 — G. Stan 6 (min. 76: Urmeș 6), Măteescu 7, Roznai 5, Szabados 6.

RAPID: Niculescu 8 — Pop 7, Grigoras 7 (min. 60: Savu 6), Fl. Marin 8, Codrea 6 — Boc 8, M. Sălcian 6 — Năstăsescu 6 (min. 56: Petrescu 6), Dumitru II 6, Neagu 7, Dumitru III 6.

ARBITRU: E. Vlaiculescu (Ploiești), nota 9.

LIBARDI

SUCCES LA LIMITA, DAR MERITAT • De aproape trei ani fotbalistii din Valea Jiului nu mai reușiseră să cîștige în fața Rapidului. Dar, după cinci înfrîngeri consecutive, duminică, echipa din Petroșani a terminat învingătoare, cu scorul de 1-0. O victorie la limită, dar meritată. În prima repriză, localnicii puteau să ia un avantaj de două-trei goluri. După splendidul gol înscris de Libardi (min. 18 — sut de la distanță, la colț), Jiul și-a dominat adversarul, dar în min. 27 și 30, de pildă, Coțormani, Măteescu și Libardi au ratat ocazii... mai mari decît roata carului. După pauză, în min. 61, Roznai a fost pe punctul de a majora scorul, dar Boc a salvat în ultimă instanță. Același jucător rapidist (min. 39) a trimis mingea cu capul în bara transversală. Cam din min. 70, gazdele au dat semne de obosală și Rapidul a trecut la ofensivă, dar a suferit puțin la poartă. În min. 73, Dumitru II și Savu au ratat incredibil, iar în min. 75 Ion Gabriel a salvat „în extremis”. Victoria localnicilor e meritată. (At. C.)

• CALIFICATIVUL MECIULUI: ACCEPTABIL.

LIBARDI

1-0 (0-0)

AU MARCAT: Luca (din 11 m)

JIUL: Văduva — Popescu, Cătuț, Luca, Sava — Aruncănu (Faur), Caramalis II, Boloș (Cormoș), Fugaș, Kosztial, Dănilă.

RAPID: Roșca — Dumitrescu, Mușat, Ciuca, Ștefan — Ilinu, Angelescu — Strai (Iazărescu), Nașna G. Ene, Codreanu (Iai).

ARBITRU: I. Bancu (Sibiu).

● În timpul „încălzirii” jucătorilor săi pentru meciul cu Steaua, antrenorul Cernăianu se interesează de rezultatele celorlalte meciuri divizionare A ale zilei. Aflând că Dinamo a pierdut la scor, antrenorul craiovean a reflectat cu glas tare: „Reșița ne-a fost de două ori de bun augur în acest campionat...”

● Un frumos gest de sportivitate în meciul de la Petroșani, Cotorman — unul dintre cei mai disciplinați și mai buni jucători de pe teren — a comis henț. Arbitrul încă nu apucase să fluiera înfrângerea și Cotorman și-a recunoscut vina, punind mingea jos pentru ca adversarul să execute lovitură. Aflat alături de noi, antrenorul emerit Coloman Braun a făcut o remarcă: „Acest băiat e la fel de sportiv ca și tatăl său, care a fost un exemplu de corectitudine pe teren”. Apoi, despre jucătorul Jiului aveam să mai aflăm un lucru plăcut. De cîteva zile este inginer. A absolvit Institutul de mine și acum își pregătește examenul de stat. Succes, Cotorman!

● Continuând seria bunelor rezultate obținute la învățătură, portarul echipei clujești, Ștefan (student în anul IV la matematică), a mai luat un examen cu nota 10 între meciul de Cupă, de miercuri, și cel de campionat, de duminică. La Constanța, însă, în partida cu echipa locală, Ștefan nu a obținut, notă de trecere, fiind înlocuit după numai 30 de minute de joc datorită greseliilor săvârșite la primirea celor trei goluri.

● În drum spre Constanța, echipa clujeană s-a oprit vineri spre prinz în București, luind masa la un restaurant din preajma Gării de Nord. Ciupercile consumate alături de friptură le-au produs la opt dintre jucători un puternic deranjament stomacal, însoțit de febră. În aceste condiții, participarea lor în jocul de la Constanța a rămas incertă pînă în ultimul moment. Pentru salvarea situației s-a decis neaprezentarea echipei de tineret-rezerve la meciul din deschidere, componenții ei fiind păstrați ca eventuali înlocuitori ai titularilor primei formații, în cazul cînd aceștia — cu toate măsurile de vindecare luate — n-ar fi putut participa — totuși — la joc.

● Dacă C.F.R. Cluj a în trecut pe Steagul roșu datorită golului marcat de Bucur, la limită, în schimb în ceea ce privește duelul galeriilor, formația din Brașov a câștigat detașat. Ca la ei acasă, brașovenii și-au putut desfășura, în tribune steagurile, scandînd încurajări pentru echipa lor. În schimb, cei aproape 10.000 de spectatori clujești, au strălucit printr-o totală „inactivitate” din acest punct de vedere. Doar atunci cînd Bucur a înscris golul ce avea să fie al victoriei, s-au auzit și tribunele...

● Arbitrul timișorean Gabriel Blau nu figurează (nimeni n-o poate contesta) printre cei mai experimentați arbitri de Divizia A. De aceea, delegarea sa la un meci derby ca Steaua — Universitatea Craiova a apărut surprinzătoare. Din păcate, rezervele formulate de unii au fost confirmate, pentru că timișoreanul a avut o prestație slabă. Mai multă atenție tovarășii de la Colegiul de arbitri!

● În echipa de tineret-rezerve a Rapidului au jucat Angelescu, Dinu, Mușat, Ștefan, Naom, Codreanu. Nume înalte de altă ori în prima formație. În echipa adversă au evoluat fotbalști tineri: Boloș (17 ani), Corman (18), Dănilă (19), Aruncuteanu (20). Și totuși, rapidiștii au pierdut cu 1-0. Iată, deci, că pentru a câștiga un meci nu sînt suficiente numai numele, ci și randamentul. Or, la acest capitol, cu excepția lui Mușat, ceilalți au cam rămas corigenți.

● Steagul roșu s-a prezentat la Cluj, în meciul cu C.F.R., cu o improvizare care a surprins: mijlocasul Cadar a jucat fundas central! Trebuie să-l înțelegem însă pe antrenorul Proca: avea nu mai puțin de trei fundași centrali indisponibili. Este vorba de Alecu și Olteanu — bolnavi și de Naghi, prezent în aceste zile cu echipa națională de juniori la turneul final U.E.F.A. din Italia. Alte absențe în lotul brașovenilor: Pescaru și Rusu.

BUCUREȘTI. Încordare pe banca Sportului studentesc. Traian Ionescu și Gheorghe Ola, privesc cu neliniște în teren. Normal. Elevii lor sînt conduși cu 1-0...

TINERET — REZERVE

1. DINAMO	25	13	6	6	44—27	32
2. Petrolul	25	12	8	5	38—21	32
3. „U” Cluj	25	13	3	9	41—27	29
4. C.S.M. Reșița	25	11	6	8	37—37	28
5. Steaua	25	11	5	9	48—29	27
6. U.T.A.	25	11	5	9	23—19	27
7. F.C. Constanța	25	11	4	10	37—33	26
8. Steagul roșu	25	11	4	10	26—24	26
9. Univ. Craiova	25	11	2	12	38—36	24
10. Sportul studentesc	25	9	6	10	32—41	24
11. F.C. Argeș	25	9	5	11	27—30	23
12. Jiul	25	10	3	12	28—37	23
13. Rapid	25	8	4	13	26—37	20
14. A.S.A. Tg. Mureș	25	7	6	12	30—47	20
15. Sport Club Bacău	25	9	1	15	37—56	19
16. C.F.R. Cluj	25	7	4	14	29—46	18

„CUPA A+T”

1. DINAMO	50	26	10	14	81—56	62
2. Univ. Craiova	50	24	10	16	84—66	58
3. Petrolul	50	21	15	14	56—47	57
4. Steaua	50	20	14	16	80—53	54
5. F.C. Argeș	50	20	11	19	64—53	51
6. C.S.M. Reșița	50	18	15	17	66—69	51
7. U.T.A.	50	18	14	18	51—50	50
8. „U” Cluj	50	20	10	20	62—66	50
9. Steagul roșu	50	19	11	20	56—43	49
10. Jiul	50	20	8	22	61—69	48
11. C.F.R. Cluj	50	17	14	19	57—69	48
12. F.C. Constanța	50	18	11	21	62—62	47
13. S.C. Bacău	50	19	8	23	63—86	46
14. Rapid	50	15	13	22	51—60	43
15. Sportul studentesc	50	13	17	20	57—83	43
16. A.S. Armata	50	17	7	26	60—85	41

ECHIPA ETAPEI

● I. GABRIEL

- NICULESCU
- BARBU
- POJONI
- VELEA
- ȚĂRALUNGĂ
- STRIMBEANU
- LIBARDI
- D. GEORGESCU
- MARCU
- OBLEMENCO

ECHIPA CAMPIONATULUI, de la o etapă la alta

ADAMACHE (193)

TĂNĂȘESCU (181) GEORGEVICI (197) VLAD (193) POPOVICI (175) LUPU (181)

ANCA (181) R. NUNWEILLER (196)

TROI (183) MUȚESCU (186) MUREȘAN — „U” Cluj (171) PETRESCU (191) MUREȘAN — A.S.A. (171)

CLASAMENTUL	PUNCTE	MECIURI			GOLURI			DIFERENȚA				
		ACASA	AFARA	TOTAL	ACASA	AFARA	TOTAL					
1. UNIVERSITATEA Cv.	34	12	9	3	0	13	4	4	19—4	27—26	46—30	+16
2. DINAMO București	30	15	11	2	2	6	8	14	30—16	7—13	37—29	+8
3. C.F.R. Cluj	30	14	7	6	1	4	5	9	20—10	8—12	28—22	+6
4. F. C. ARGEȘ Pitești	28	12	9	3	0	13	2	3	24—2	13—21	37—23	+14
5. STEAUA București	27	15	7	5	3	10	2	4	25—9	5—7	32—24	+8
6. SPORT CLUB Bacău	27	12	7	5	0	13	2	8	18—8	8—22	26—30	-4
7. JiUL Petroșani	25	13	9	3	1	12	1	2	22—5	10—27	32—32	0
8. PETROLUL Ploiești	25	13	8	3	2	12	1	4	14—6	4—20	18—26	-8
9. STEAGUL ROȘU Bv.	23	13	8	2	3	12	0	5	26—8	4—11	30—19	+11
10. RAPID București	23	15	6	6	3	10	1	3	22—14	3—9	25—23	+2
11. C.S.M. Reșița	23	13	7	5	1	12	0	4	24—9	5—23	29—32	-3
12. U. T. Arad	23	13	6	5	2	12	1	4	20—10	8—21	28—31	-3
13. F. C. Constanța	21	12	6	5	1	13	1	2	18—5	7—24	25—29	-4
14. A.S.A. Tg. Mureș	21	12	10	0	2	13	0	1	26—13	4—25	30—38	-8
15. „U” Cluj	21	13	6	4	3	12	1	3	14—11	7—28	21—39	-18
16. SPORTUL STUDENȚESC	19	15	4	8	3	10	0	3	18—19	7—23	25—41	-16

● Așa cum ne-a obișnuit la Tg. Mureș, K. Ghemigean, sublinia că înfrîngerea a fost presărată cu foarte multe intrări dure. „Tonul l-au dat o parte dintre jucătorii mureșeni, mai ales Boloș, Hăjnal, Mureșan, și în replică, Hrîșcu n-a vrut să rămînă mai prejos. Cei care au avut însă de pierdut au fost tocmai acei jucători de la A.S.A. care nu au știut să-și tempereze nervii și cărora nu prea le-a mers nici jocul”.

● În min. 63, în locul lui Zoltina, în formația Steagul roșu a intrat Papuc. Nu este nici un fel de rudă cu portarul (talentați) cu același nume, care au apărut cînd la Brașov, cînd la Craiova. Papuc-extrema joacă vara fotbal la Steagul roșu, iar iarna este biatlonist — chiar în lotul național — la Dinamo Brașov.

● În acest campionat, Ștefan nu va mai apărea la Jiul. De ce? El a fost împrumutat, pînă la terminarea sezonului, echipei Mureșul Deva, care bate la porțile Diviziei B. Deci un ajutor pe plan... județean. Discutabil...

● Conducătorul jocului de la Tg. Mureș, K. Ghemigean, sublinia că înfrîngerea a fost presărată cu foarte multe intrări dure. „Tonul l-au dat o parte dintre jucătorii mureșeni, mai ales Boloș, Hăjnal, Mureșan, și în replică, Hrîșcu n-a vrut să rămînă mai prejos. Cei care au avut însă de pierdut au fost tocmai acei jucători de la A.S.A. care nu au știut să-și tempereze nervii și cărora nu prea le-a mers nici jocul”.

● După meci, numeroși suporterii ai Universității au acceptat la ieșirea de la vestiare, pe componenții echipei craiove, pentru a-i ovaciona. De o manifestare de simpatie deosebit de caldă s-a bucurat Oblemenco. Și pe bună dreptate, pentru că „tuturarii” craiovean au reușit să distanțeze ce se anunța decisiv în clasamentul golgeterilor, deși n-a jucat timp de 1 etape.

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

	T	A	D	F
1. OBLEMENCO (Universitatea Craiova)	17	10	7	3
2. ROZNAI (Jiul Petroșani)	12	8	4	—
3-4. DUMITRACHE (Dinamo București)	11	8	3	—
PESCARU (Steagul roșu Brașov)	11	10	1	2
5-6. NASTASE (Steaua București)	9	3	6	—
MARCU (Universitatea Craiova)	9	3	6	—
7-11. ROȘU (F. C. Argeș Pitești)	8	3	5	—
IORDĂNESCU (Steaua București)	8	7	1	—
TEGEAN (C.F.R. Cluj)	8	7	1	—
LUCEȘCU (Dinamo București)	8	6	2	2
ADAM (C.F.R. Cluj)	8	5	3	4
12-18. TROI (F. C. Argeș Pitești)	7	4	3	—
I. CONSTANTIN (Petrolul Ploiești)	7	5	2	—
MUREȘAN (A.S.A. Tg. Mureș)	7	6	1	—
KUN (U.T. Arad)	7	6	1	—
ȚĂRALUNGĂ (Universitatea Craiova)	7	1	6	1
MUȚESCU (Jiul Petroșani)	7	4	3	1
NAGHI (A.S. Armata Tg. Mureș)	7	6	1	2
19-25. BROȘOVȘCHI (U.T. Arad)	6	3	3	—
M. SANDU (Sportul studentesc Buc.)	6	4	2	—
DUMITRIU III (Rapid București)	6	4	2	—
DUMITRU (Steaua București)	6	6	—	—
MUREȘAN („U” Cluj)	6	5	1	1
DEMBROVȘCHI (Sport Club Bacău)	6	4	2	2
BELDEANU (C.S.M. Reșița)	6	6	—	6

„CUPA ROMÂNIEI”

DUPĂ SURPRIZELE DIN OPTIMI

Între un meci de importanță majoră al echipei noastre naționale (cu R. D. Germană în cadrul preliminariilor C. M.) și o etapă cu rezultate surprinzătoare, din campionatul primei noastre divizii, s-au disputat optimele de finală ale Cupei României, programate inițial pentru 16 mai pentru ca, mai apoi, să fie aminate și înlocuite cu partidele etapei a 24-a a campionatului. Și — sintem siguri — dacă n-ar fi existat cîteva rezultate surprinzătoare, „optimile” Cupei consumate cu o săptămînă în urmă ar fi trecut neobservate.

La Ploiești, o echipă divizionară C, Constructorul Galați (una din cele 168 formații de „C” ajunse în optimi) a reușit să elimine pe Dinamo București, echipă fruntașă a soccerului nostru, cu mulți titulari ai reprezentativei în rîndurile sale! ? Alte două formații de „B”, Chimia Rm. Vilcea și Metalul București, s-au calificat în dauna C.F.R.-ului din Cluj și a fostei campioane, U.T.A. În fond, aceste mari surprize fac deliciul „Cupei”, constituind partea bună. sarea și piperul competiției. Pentru că, reversul medaliei însumează, din păcate, un sir lung de deficiențe organizatorice: etape aminate și toate plasate la mijloc de săptămînă, prevederi regulamentare de calificare, în caz de egalitate, discutabile, tragere la sorți dirijată pentru a nu se înfrîni între ele echipe de categorii inferioare etc. Adăugînd tuturor acestora și lipsa de interes a unor echipe față de această competiție, la care participă doar pentru a se achita de o... obligație, avem o imagine, semnificativă, a motivelor care — persistînd de ani și ani — mențin Cupa României pe plan secundar.

Privim în „grădinile” altora și ob-

servăm cîtă amploare, ce atenție acordă competiției respective forurile de specialitate, echipele — mari și mici — iubitorii fotbalului. La noi, doar finala și, într-o oarecare măsură, semifinalele fac excepție. Prea puțin însă pentru o întrecere pe care o DORIM și care TREBUIE să devină cu adevărat de prim ordin, pasionantă, populară, îndrăgită.

L. D.

DOCUMENTAR

● Hunedoara: CHIMIA RM. VILCEA — C.F.R. CLUJ 1-0 (0-0). A. MARCAT: Bodahe (min. 56).

● Ploiești: CONSTRUCTORUL GALAȚI — DINAMO BUCUREȘTI 1-0 (0-0). A. MARCAT: Ploieșteanu (min. 81).

● Drobeta Tr. Severin: U.T.A. — METALUL BUCUREȘTI 1-1 (0-0, 1-1). AU MARCAT: Broșovschi (min. 58) și Fătu (min. 64).

● București: F.C. ARGEȘ — F.C. CONSTANȚA 2-1 (0-0). AU MARCAT: Radu (min. 72), Troi (min. 83) și Caraman (min. 89).

● Buzău: PETROLUL PLOIEȘTI — F.C. GALAȚI 2-1 (2-0). AU MARCAT: Pirvu (min. 1 și 38) și Moraru (min. 77).

● Sibiu: STEAUA — ȘTIINȚA PETROȘANI 4-1 (3-0). AU MARCAT: CRISTACHE (min. 21), Năstase (min. 32 și 76), Tătaru (min. 35, din penalty) și Alexandroni (min. 86, din penalty).

● Galați: S.C. BACĂU — RAPID 2-1 (1-0). AU MARCAT: Velicu (min. 10). Băluță (min. 88) și Dumitriu II (min. 85).

● Brașov: „U” CLUJ — SPORTUL STUDENȚESC 5-4 (0-1, 1-1). AU MARCAT: Mureșan (min. 54), Georgescu (min. 39). Penalty-urile au fost transformate de Lică, Mureșan, Uifăleanu, Anca, respectiv Cojocar, Șerbănică și Tănăsescu.

★ Miine vor fi trase la sorți sferturile de finală, care se vor disputa la 24 iunie. Semifinalele sînt programate pentru 27 iunie, iar finala la 1 iulie, ca de obicei, pe stadionul „23 August” din Capitală.

C

u această etapă, a 26-a, care se dispută astăzi, returul Diviziei naționale A își consumă ultima treime a unui sezon fotbalistic colorat, cu precădere, de marile incertitudini ce au planat în permanență la cei doi poli ai clasamentului. Se pare, însă, că în vârful piramidei ambițioasă echipă a universităților oltenice, prin acel k.o. spectaculos realizat duminică seara împotriva celei mai favorite formații la „bursa pronosticștilor”, a scăpat în câștigătoare. Elevii și trio-ul de tehnicieni care-i conduc, C. Cernăianu — C. Oțet — dr. V. Frinculescu, cadentează acum triumfal pentru a aduce în cetatea Băniei, în al 9-lea an de existență neîntreruptă a echipei în Divizia A, primul titlu de campioană a țării. Această cursă impresionantă a primăverii, întreruptă doar de o înfrângere (la Pitești) și de un egal (la Petroșani) constituie, în sine, un veritabil record al regularității. Voci din Craiova spun că pe acele frumoase meleaguri se pregătesc de pe acum ghirlandele de flori pentru marile carnaval oltenesc din seara de miercuri, 20 iunie, când echipa locală, după ce-și va fi jucat ultimul ei meci, cu C.F.R. Cluj, va fi purtată pe brațe de inimosul și entuziasmul ei public.

Calculele hirtiei, ghidindu-ne după programul cel mai au de parcurs actualele deținătoare ale primelor patru locuri, arată că pozițiile pot rămâne aceleași la finalul campionatului. Judecata noastră a pornit de la acordarea deplină a șanselor fiecărei

IN CETATEA BĂNIEI SE IMPLETESC CUNU

echipe în jocurile susținute acasă. Astfel, UNIVERSITATEA CRAIOVA ar putea acumula 40 de puncte (victorii la Steagul roșu, C.S.M. Reșița și C.F.R. Cluj), DINAMO — 37 p (victorii la C.F.R., S. C. Bacău și F. C. Constanța, un punct la Steaua care în program figurează ca joc în deplasare), C.F.R. CLUJ — 34 p (victorii la S. C. Bacău și Sportul studențesc), F. C. ARGES — 34 p (victorii la Steaua, C.F.R. și C.S.M. Reșița), locurile 3—4 rămânând să fie departajate de golaveraj.

Dacă avem în vedere, însă, regularitatea de care aminteam mai sus a echipei craiovene, faptul că ea a învățat excelent lecția jocului ofensiv în deplasare, n-ar fi exclus ca ea să termine campionatul cu cel mai ridicat punctaj obținut de la I.T.A. anilor 1947—48 încoace (50 de puncte, golaveraj 129—31). Spre do-

cumentare și comparație vă punem la dispoziție realizările reatelor în formula de 16 echipe: ediția 1964—1965: D. 38 p; 1968—69: U.T.A. 38 p; 1969—70: U.T.A. 39 p; 1971: DINAMO 36 p; 1971—1972: F. C. ARGES 41 p.

Dacă, în mare, verdictul primului loc se conturează, cea mai încurcată și cu multe semne de întrebare în partea de jos a clasamentului, unde nu este loc niște și relaxare. Niciind în istoria campionatelor trecute viziei A nu ne-am întâlnit cu o perspectivă în care nu mai de șase echipe ar putea să termine cu același număr de urmind ca și aici golaverajul să decidă a doua echipă re dată. Și în acest caz am aplicat același calcul, înorefic, a fiecăreia punctele puse în joc acasă. Iată „U” CLUJ, 27

DECLINUL (PRELUNCI) DE PRIMĂVARĂ AL STELII, ÎN CONTRAST CU VITALITATEA UNIVERSITĂȚII CRAIOVA

MARILE DISCREPANȚE ALE UNUI PRESUPUS DERBY

Fără îndoială, echipa Steaua constituie un „caz” al acestui sezon fotbalistic.

Nimeni nu cere unor echipe, fie ele fruntașe, de regulă, ca „team-ul” din Ghencea, să fie mereu în fruntea clasamentului, să câștige toate meciurile, să nu aibă nici un „calcaj”, pentru că așa ceva ar fi absurd, ar ignora realitățile unui sport ca fotbalul, frumos totmai prin neprevăzutul său.

Dar Steaua constituie, cum spunem, un „caz” al acestei primăveri nu pentru că se află (doar) pe locul 5 al clasamentului (loc bun, în definitiv, chiar dacă el nu corespunde valorii lotului militar) ci pentru că echipa se comportă slab, pentru că munta performanțelor sale de la începutul returului și până azi atinge cote alarmant de scăzute. Un clasament al returului, acum, după zece meciuri jucate, ne arată Steaua pe locul 15, la egalitate cu Petrolul (câte 7 puncte fiecare), realizare de echipă retrogradabilă, dacă — prin absurd — campionatul ar fi început în primăvară! Dar, dacă disecăm mai în amănunt acest clasament al returului mai facem și alte constatări interesante, semnificative pentru pașii înapoi pe care i-a înregistrat această formație. Din zece meciuri, ea a câștigat unul singur! Steaua a susținut șase jocuri în Capitală fără a câștiga vreunul! Iar atacul său, care cuprinde nume foarte bine creditate, a înscris în două treimi din retur un total de numai cinci goluri. Situația echipei Steaua nu-i îngrijorează numai pe suporterii săi (care la încheierea turului își puneau speranțe, justificate, în câștigarea campionatului, deoarece team-ul militar încheia prima jumătate a competiției pe locul întâi, cu 10 de puncte!) ci pe toți cei ce se înțerează de fotbalul nostru, avind în vedere că la această echipă activează numeroși jucători bătă de care se ridică pretenții.

Steaua a avut în acest retur unele

BUCUREȘTI

indisponibilități care i-au afectat randamentul, dar ele nu pot constitui un motiv suficient de scuză, pentru că, în același timp, această echipă beneficiază și de lotul cel mai bogat, cel mai valoros din țară, deci a putut găsi înlocuitorii de care a avut nevoie.

Mulți mai convingătoare apar unele explicații legate de neînțelegerile din sinul echipei, de lipsa de interes a unor jucători pentru pregătirea lor, pentru apărarea culorilor sportive pe care le poartă, subiecte care, din informațiile noastre, n-au fost oclite cu prilejul unor sedințe de analiză ținute în această primăvară și pornite totmai din comportarea în grijorătoare a echipei.

După cum, în mod logic se ridică și întrebarea în legătură cu capacitatea tinerilor antrenori, Constantin și Jenei, de a ține în mină această formație, de a-i asigura conducerea instructiv-educativă necesară în raport cu marile exigențe ale unui club ca Steaua.

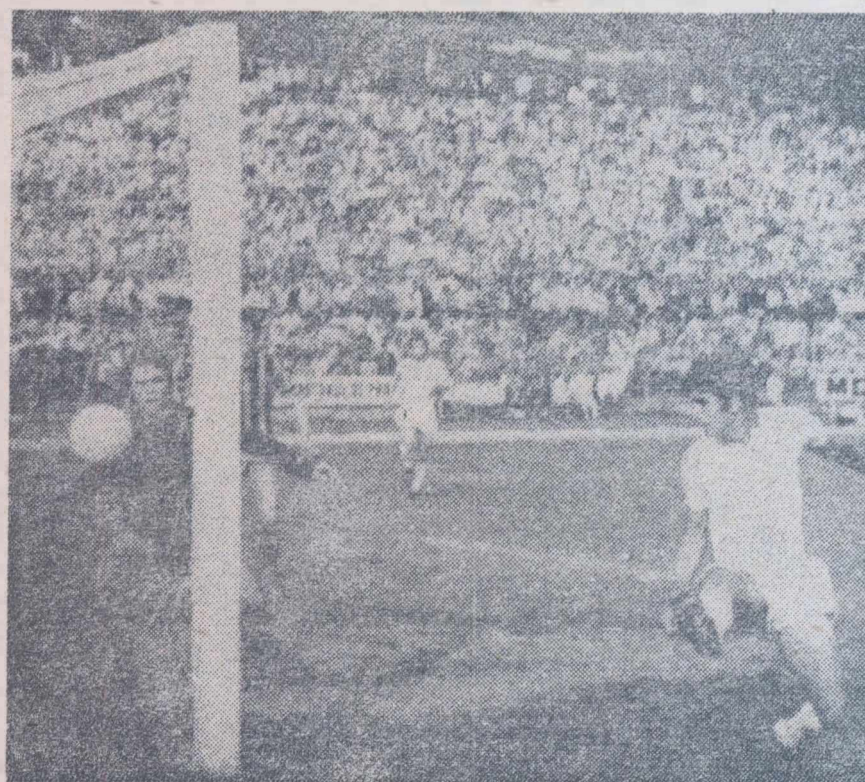
După aceste rinduri — care nu se doresc a fi analiză propriu-zisă a situației de la Steaua, ci doar o atragere a atenției asupra unei stări de fapt care devine mai mult decât îngrijorătoare — să vedem cum a jucat Steaua duminică seara. Cele mai multe carente s-au văzut în apărare în prima repriză, când Universitatea Craiova a jucat mai rezervat, apărarea militarilor nu și-a „etalat” deficiențele. A fost însă de-ajuns ca oaspeții să forțeze puțin jocul, pentru ca sistemul defensiv stelist să trăiască momente de degingoladă. Pentru respectarea adevărului, trebuie să menționăm că numărul ocaziilor de gol de la poarta lui Haidu putea produce

un scor record al campionatului, într-altul de penetrabilă a fost apărarea gazdelor!

La polul opus s-a situat comportarea Universității Craiova care a dovedit mari disponibilități tehnico-tactice. Elevii lui Cernaianu au prestat un fotbal echilibrat, complet. Forțelor a constat, în prima repriză, în excelența organizare a jocului, după o formulă inedită. Deselnicu (cu numărul opt pe tricou, anunțat în formație ca mijlocas) a acționat de fapt ca „libero”, în spatele unei linii de fundași cu doi „centrali” de meserie, Bădin și Sames. Deși cu numărul 7 pe tricou, deci teoretic extrem dreptă, Tarălungă a jucat mijlocas central, între Strimbeanu și Niță. Jucător experimentat, bun tehnician, el a dirijat abil jocul în atac al Universității, exploataind demarcarile celor două virfuri, Oblemenco și Marcu. Ajungind la acesta din urmă, trebuie să menționăm în mod special evoluția sa de duminică seara și nu numai pentru că a marcat două goluri și a creat alte două (cel cu care s-a deschis scorul și autogolul lui Cristache), ci și pentru vivacitatea arătată, pentru impetuoșitatea curselor sale. În orice caz, cu toate slăbiciunile apărării pe care a avut-o în față, trio-ul Tarălungă — Oblemenco — Marcu a arătat o vervă, o coordonare a jocului, o putere de pătrundere și de finalizare care-i recomandă drept nucleul ofensiv cel mai bine pus la punct din țară, la această oră. Și, desigur, nu este întâmplător faptul că Marcu și Tarălungă au jucat în echipa națională în cele două partide oficiale ale sezonului, după cum nu este nefondată nici întrebarea unui spectator la meciul de duminică seara, în legătură cu utilizarea lui Oblemenco, măcar o dată, în echipa națională, ea și sugestia sa ca acest act reparatoriu să se producă în toamnă, în meciul de la București, cu Finlanda.

Rodu URZICEANU

LA JOFUL AVÎNTAT ȘI DINAMO A RĂSPUNS CU

Ce urias interes a trezit în vechi cetate a oțelului, Reșița, unde focul furnalelor arde, neîntrerupt, de mai bine de 200 de ani, acest meci de mare miză pentru ambele combatante!

Cu multe ore înainte de primul fluier de arbitru, șiruri nesfârșite de oameni se îndreptau spre stadionul din pitoreasca vale a Domaniului: iubitori ai fotbalului din lo-calitate și din împrejurimi — prin-

tre ei mulți, foarte mulți copii în-cadrați în excursii organizate — cu toți, firește, suporteri, trup și suflet ai echipei locale.

La ceasul amiezii (și jocul avea să înceapă abia la 17.30), tribunele erau înțesate de lume, la fel și dealurile din împrejurimi, ca la o mare serbare găzduită sub cerul senin al acestui călduros început de iunie.

În această ambianță de mare derby, nimeni n-ar fi anticipat un dez-

CONSTANȚA. Tânase înscrie spectaculos al 4-lea gol al echipei sale. (F. C. Constanța — „U” Cluj 4—0) Foto: S. BACKSV

BUCUREȘTI. Venit în careul piteștenilor, M. Sandu (echipament alb) reia mingea peste poartă sub privirile îngrijorate ale lui Ișan și Stan (Sportul studențesc — F. C. Argeș 1—1) Foto: D. NEAGU

lorii cu F.C. Petrolul, Dinamo și U.T.A.); A.S.A. 27 p (victorii cu U.T.A., Rapid și F.C. Petrolul); F.C. CONSTANȚA 27 p (victorii cu Sportul studențesc, Jiul și Dinamo); U.T.A. 27 p (victorii cu F.C. Constanța și „U” Craiova); C.S.M. REȘITA 27 p (victorii cu „U” Cluj și F.C. Constanța); STEAGUL ROȘU 27 p (victorii cu A.S.A. și „U” Cluj). Pe Sportul studențesc nu am mai inclus-o în această prognoză, întrucât șansele ei s-au subțiat într-atât încât este deosebit de dificil să poată acumula măcar cele 27 de puncte. Trebuie să piardă doar două puncte din cele 10 puse în joc la Rapid, Petrolul, Jiul (toate acasă) și F.C. Constanța și C.F.R. Cluj (în deplasare).

Vedeți cu ce paradox ne este dat să ne întâlnim: să tremuri pentru punctele pe care trebuie să le câștigi acasă în fața propriului tău public. Orice clacaj, fie el cât de mic (desigur, este vorba de o egalitate), poate fi fatal.

Este necesar ca acest final de campionat, și o dorim din tot sufletul să fie așa, să aibă o desfășurare normală, jucătorii și echipele prinse în această horă a retrogradării să-și păstreze pe deplin nervii, ca și propriul public, iar arbitrii să-și ducă în cele mai bune condiții și cu un înalt grad de competență, sarcinile deosebit de grele ce le revin în conducerea meciurilor care au mai rămas de disputat.

Stelian TRANDAFIRESCU

PREZENTAT AL GAZDELOR CUMSTANȚE ATENUANTE

A. Cu toată opoziția lui Cosma și încercările lui Căvai de a ajunge la acesta — șutul de Florea se vede în fotografie) — în poarta dinamoviz-Primul gol al meciului. Reșița — Dinamo 4—1) Foto: P. FUCHS

de joc oarecare, ni s-a părut că promovata înainte de meci serios a să revină pe scena divinde — avea să dispună co-rutinată formație a dina-bucureșteni, veriți să a-partida cu velenități la cu-lauri.

ce va fi azi (poate că asti-anta evoluție a divizion-în actuala ediție a campio-tribui să determine o-ai rezervată), dar remarca-portare a formației reșitene, se cuvine a fi subliniată-tele rinduri. Într-alt de-a plăcut jocul ei de ansam-într-atât ne-a impresionat-**FI FORȚA DE MOBILIT-**absolut necesară în această-pentru a reuși să-și depă-ndiția.

singur CURAJUL de a-ă decisivă partidă, în-unei formații mult mai-ată în clasament, nu poate-ă un rezultat favorabil-ă elemente de fond în jo-echipe care sînt: a) organi-mișcare în teren; b) cunog-nico-tactice.

ie spus că toți acești fae-are vorbin au concurat în-ina prestația bună a fotba-șeșteni, concretizată prin-lor net pe tabela de scor.

ZARE, elevii lui Reinhardt-ă varianta 1—4—3—3:ovici retras la mijloc între-ă Beldeanu, Atodiresei,orgescu și Florea — în li-

ocupare pentru acționarea în „bloc”, apropierea mai tot timpul a liniilor întesnind jocul legal al formației gazdă, acele faze cursive, de la componenții apărării imediate și pînă la virfurile de atac, în sarcina căroră cădea, îndeobște, finalizarea. Și cum C.S.M. Reșița numără în rîndurile ei destui fotbaliști BUNI TEHNICIENI (Beldeanu, Pușcaș, Dudu Georgescu, Atodiresei, Florea), echipierii în tricouri roșii s-au putut găsi fără dificultate chiar și atunci cînd au fost necesare unele

REȘITA

execuții tehnice mai pretențioase. În sfîrșit, totul a fost pus în valoare, în cele din urmă, de ORIENTAREA OFENSIVEI SPRE ARIPI, acolo unde — profitînd de principalele slăbiciuni din defensiva formației oaspete — Atodiresei și Florea au semănat panică aproape la fiecare incursiune a lor. Într-adevăr, de la cele două extreme au plecat absolut toate cele patru goluri înscrise de reșițeni, în minutele 18 (centrare Atodiresei, reluare, cu capul, Florea) 49 (centrare Atodiresei, reluare Dudu Georgescu, cu capul), 61 (pasă de pe stînga — Florea, reluare Dudu Georgescu, din apropiere) și 70 (transmitere — Florea, deviere, de la cea 7—8 metri, Enu. Dumitru).

La prima apariție oficială pe terenul din Reșița, actuala „generație” a lui Dinamo a decepționat. Este drept, formația oaspete s-a străduit, literalmente, să facă uitat greul eșec, suferit în cursul săptămînii, în optimile cupei, dar la sechelele psihice, provocate de uriașa surpriză, s-au adăugat și alte elemente neprevăzute care au afectat și ele moralul echipei înainte (for-fașul lui Dumitrache, declarat în cursul dimineții de duminică) și la începutul partidei (accidentarea lui Deleanu, în min. 9).

Și, la 0—1, în min. 18 (un gol conceput în zona improvizatului fundăș R. Dumitrescu), Dinu, Radu Nunweiller și Lucescu au făcut apel la toate resursele lor, la marea lor maturitate de joc, dar, în genere, eforturile lor n-au fost suficient înțelese și susținute de mai puțin experimentații coechipieri.

Cînd, după pauză, a căzut, destul de repede, și cel de al doilea gol (la care, trebuie spus, în momentul centrării efectuată de Atodiresei, Dudu Georgescu nu se afla în ofsaid) se spulberau și ultimele speranțe într-un rezultat favorabil.

Din clipa aceea, și aici puținii jucători, purtători ai tricourilor albe, care mai puneau suflul în tot ceea ce întreprindeau, au acționat vîdit handicapați de lipsa lucidității...

Gheorghe NICOLAESCU

ETAPA NR. XXVI — 6 Iunie

Sport Club — Jiul (0—3)
„U” Craiova — Steagul roșu (1—1)
A.S.A. — U.T.A. (0—0)
Rapid — C.S.M. Reșița (0—0)
„U” Cluj — Petrolul (1—2)
F.C. Argeș — Steaua (0—1)
F.C. Constanța — Sp. stud. (0—1)
● Meciul Dinamo București — C.F.R. Cluj se va disputa la 24 iunie

Insemnări de reporter

CLUJ. Fundașul Lupu, urmărit de Hirlab, a șutat, Adamache n-a reținut, balenul a ajuns apoi la Adam (în centrul fotografiei), reluare și... gol anulat datorită unui presupus fault făcut de Lupu! (C.F.R. — Steagul roșu 1—0) Foto: A. LUCA

O comparație...

CLUJ

C.F.R. Cluj (cine ar fi crezut a-nul trecut pe vremea aceasta?) vizează un loc în „Cupa U.E.F.A.”! Și are toate șansele — alături de Dinamo — să-și vadă visul împlinit. Reușita depinde însă în primul rînd numai de echipa din Cluj. Numai dacă feroviarii înșiși nu vor strica ceea ce au agonisit într-o toamnă și o primăvară. Pentru că, duminică, nu puține au fost momentele cînd Steagul roșu era stăpînit pe situație și puțin a lipsit să se înapoieze la Brașov cu cel puțin un punct. Spunem cel puțin pentru că, cu golul lui Anghel (marcat în min. 30 cîd scorul era alb), anulat de arbitru pe motivul unui iluzoriu ofsaid, altul putea fi rezultatul...

Și apoi să nu uităm că Steagul roșu a fost foarte aproape de o performanță neașteptată prezentînd o apărare improvizată cu Cadar fundăș central (!) și cu Mateescu în echipă, cu toate că acesta era bol-

nav și pînă în seara dinaintea meciului avusese temperatură.

De altfel, tocmai despre prezența acestui jucător doream să vorbim în aceste rînduri.

Constrîns de absențele din linia de fund a echipei sale, antrenorul Nicolae Proca s-a văzut nevoit să-l întrebuițeze pe Mateescu, cu toate că nu era refăcut. Prezența acestuia pe gazon a fost mai mult fizică, pentru că cele mai multe din duelurile cu Bucur au fost pierdute de talentatul fundăș brașovean. Bucur a centralat excelent de cîteva ori, baloanele expediate de el au stîrmit panică în careul lui Adamache, iar golul l-a marcat tot el, după o combinație cu Marius Bretan.

Incredibile ratări

PETROȘANI

20 de minute de luptă, cu fotbal pe alocuri, de bună calitate, alternat, însă, și cu lungi perioade de joc confuz. În cele din urmă, victoria a revenit Jiului, doar cu 1—0. Spunem doar cu 1—0, pentru că formația din Petroșani putea conduce la pauză sau în min. 61, cu 3—0! Dar, se putea foarte bine ca succesul să fi fost și de partea Rapidului, care a terminat meciul de parcă juca pe teren propriu. Deci, în loc de 1—0 putea fi 3—0 sau... 1—2! Cum a fost posibil acest lucru? Răspunsul e unul singur: datorită marilor și incredibilelor ratări. În acele situa-

ții irascite, aveam impresia că pe teren nu se află jucători din Divizia A, ci dintr-un campionat... al asociației. În min. 27, din poziție extremă de favorabilă, Cotorman a putut așura, în min. 30, Liberăci parecă a vrut să-l întrecă. Niculescu era trîntit la pămînt, dar atacantul din Petroșani a reușit imprecis de la 3—4 metri. Roznai a trîntit prea fa-

cel spre poarta goală. Apoi, a fost rîndul Rapidului să treacă pe lîngă victorie sau un meci egal. Dumitriu II, apoi Savu și Neagu (blocat de Ion Gabriel) au trîntit mari ocazii. Inexplicabil pentru acești jucători care ne-au convins de atîtea ori că au un bun bagaj tehnic. Atunci, despre ce să fie vorba? De lipsă de concentrare, superficialitate? Se pare că da. Și de atîtea ori am văzut cum superficialitatea costă scump. Jucătorii, însă, vîdă acest lucru.

Constantin ALEXE

Dacă n-ar fi fost Naghi...

TG. MUREȘ

Se scursă 53 de minute de joc din întâlnirea A.S.A.—S.C. Bacău și atacanții echipei mureșene nu reușeau să depășească defensiva ermetică a oaspeților. Timpul trecea și, paralel, starea de nervozitate a jucătorilor militari atîmese cote maxime. Bölöny, Hajnal, Mureșan,

Varodi sau Fazekas, în dorința de a ajunge cît mai repede la apropierea porții apărute de Ghiță, au ignorat aproape în totalitate jocul combinativ, preferînd pătrunderi individuale, de fiecare dată sortite eșecului. În formația finalistă a Cupei balcanice inter-cluburi se făcea simțită absența coordonatorului de joc, a dispecerului care are calitatea să gîndească și să pregătească acțiunile ofensive, rol pe care nici unul dintre cei zece jucători de cîmp, nu a fost capabil să-l preia în meciul cu Sport Club Bacău. De regulă cel care definește această funcție este Naghi, dar el devenise indisponibil din cauza unei infecții a amigdalelor și astfel a fost nevoit să privească evoluția coechipierilor săi de pe

banca rezervelor, acolo unde se află în echipament de joc, cî la fîrta de stradă, nesigurînd nici pe foala de arbitraj, completată înaintea partidei cu un jucător în minna. Cu toate că se restanșea, fiind foarte slăbit, Naghi a solicitat cu insistență la pauză, antrenorului Bone, să fie introdus în formație angajîndu-se să lupte pentru obținerea victoriei atît de necesară. S-a echipat în grabă și a intrat pe teren în min. 53 înlocuindu-l pe Fazekas. Din acea clipă activitatea atacului militarilor s-a îmbunătățit substanțial. Pe lîngă faptul că Naghi a știut să tempereze jocul, el are și meritul că s-a demarcat continuu, alegînd pozițiile cele mai convenabile pentru a reintra în posesia mingii. Așa și reușit să deschidă scorul cu un gol de toată frumusețea.

La sfîrșit, tribunele l-au aplaudat minute în șir...

Gheorghe NERTEA

În această etapă a asistăm la sprintul final în divizia secundă. Intrecerea a devenit mai pasionantă, majoritatea echipelor luptând pentru a acumula noi puncte. De aceea, situația la cei doi poli ai clasamentelor este încă neclară, etapa cu nr. 26 încurcând și mai mult țele.

Bilanțul acestuia este cunoscut: gazdele au terminat victorioase în 14 partide (cite 7 în fiecare serie), iar oaspeții au câștigat un meci (în seria I) și au obținut un egal (în seria a II-a). Unica victorie în deplasare a fost realizată de C. S. Tîrgoviște la București, în fața Progresului — formație ce a evoluat fără ambiție și cu mult sub posibilități, majoritatea înaintașilor manifestând apatie în fazele de finalizare.

Dar, etapa a 26-a a adus câteva elemente noi, mai ales, în intrecerea pentru șefia seriilor. În seria I, dacă până în ajunul acestei ultime etape, am urmărit un pasionant duel între Politehnica Iași și Metalul București, acum însă, datorită eșecurilor suferite de ambele formații, a mai apărut o candidată la șefie: Gloria Buzău. Echipa din Buzău, la primul an de activitate în „B”, merită felicitare pentru evoluția sa constant bună în componența unor formații cu pretenții și vechime în eșalonul secund. După cum se vede, n-ar fi exclus ca, pe linia de sosire, atât Politehnica Iași cât și Metalul București să fie întrecute de Gloria. Pentru a cântări mai bine șansele, să privim programul acestora:

- POLITEHNICA IAȘI: Progresul Brăila (a); F. C. Galați (d); C.F.R. Pașcani (a) și Chimia Rm. Vilcea (d).
- METALUL BUCUREȘTI: Chimia Rm. Vilcea (a); Delta Tulcea (d); Știința Bacău (a) și Ș. N. Oltenița (d).
- GLORIA BUZĂU: Metalul Plopieni (d); C.S.U. Galați (a); Progresul București (a) și Progresul Brăila (d).

Deci, fiecare va juca cite două partide în deplasare și tot atâtea meciuri pe propriul teren. În acest fel, Politehnica pare favorită, însă nici șansele celorlalte pretendenți nu pot fi minimalizate.

În seria a II-a, în orașul de pe malurile Begăi, s-a consumat derby-ul seriei, câștigat la limită de timișoreni. Astfel, „Poli” a luat un avans față de F. C. Bihor, două puncte, ce pot fi decisive în lupta pentru promovare. În acest sens, și programul ultimelor etape pare să fie în avantajul studenților:

- POLITEHNICA TIMIȘOARA: Metrom Brașov (d); Gloria Bistrița (a); Minerul Anina (d) și Metalurgistul Cugir (a).
- F. C. BIHOR: Olimpia Satu Mare (a); Electroputere Craiova (d); Minerul Baia Mare (a) și Nitramonia Făgăraș (d).

● În zonele retrogradării în cele două clasamente, lucrurile sînt atât de încurcate încît e greu de anticipat ceva. În prima serie, deținătoarea lanternei roșii — C.S.U. Galați are 23 de puncte, iar formația clasată pe locul 6, Metalul Plopieni — 26! Deci, 11 echipe încearcă să se îndepărteze de drumul ce duce spre... „C”. O situație aproape similară se află și în seria a II-a: pe Metalurgistul Cugir (locul 16, 21 de puncte) o despart doar patru puncte de Nitramonia Făgăraș, ocupanta poziției cu nr. 8.

Așadar, final fierbinte în intrecerea pentru promovarea pe prima scenă a fotbalului nostru, cit și în aceea pentru supraviețuirea în „B”. De aceea, ni se pare firesc ca F. R. Fotbal să acorde mai multă atenție — prin delegarea de observatori — la partidele cu „miză”, fiindcă, pe undeva se simte că unele echipe nu-și prea apără șansele cu aceleași ardoare ca în prima parte a competiției.

Pompiliu VINTILA

DE LA 0-2 LA 4-2, SAU OBOSEALA UNUI MECI ÎN PLUS

C.S.U. Galați — Metalul București 4-2 (0-1)

AU MARCAT: DECU (min. 3), IANCU (min. 52), NAN (min. 53), CRĂCIUNOIU (min. 54), NEDELCU (min. 66 — autogol), BEZMAN (min. 83).

C.S.U.: Trofin — Brustiu, NAN, Dinu, Enache — Băjenaru (min. 46: Dima), TĂNĂSESCU — CRĂCIUNOIU, Bezman, Popanică, Tolea.

METALUL: Iorgulescu (min. 71: Petre) — Nedelcu, Moraru, Sirbu, Viță — Profir, Fătu — IANCU, Georgescu, Trandafilon (min. 71: Rădoi), DECU.

A arbitrat foarte bine NICOLAE BAINEA (Birlad).

Mare șansă, pierdută, pentru echipa metalurgistă bucuresteană de a prelue șefia seriei I a Diviziei B! Bucureștenii au început mai bine meciul, Trandafilon a ratat chiar în primul minut din poziție excelentă, dar DECU, două minute mai târziu, recuperează o mingea de la fundul plasei, fără să ezite, trage surprinzător de la 18 m și mingea se duce în fundul plasei: 0-1, gol care pare că va avea o foarte mare greutate în economia partidei.

Echipa studentească gălățeană, care a intrat pe teren într-o foarte curioasă alcătuire, trei dintre jucătorii ei (Dinu, Enache și Tănăsescu) jucînd pe alte posturi decît erau obișnuiți, nu își găsesc deloc cadența. Chiar dacă CRĂCIUNOIU ratează în min. 14 o bună ocazie, trăgînd în bară, acțiunea va fi singulară, inițiativa aparținînd mai mult oaspeților, bine grupați la mijlocul terenului și mai decise în acțiuni. De altfel, ei ar fi avut ocazia să mai marcheze dar, în două momente consecutive, tîșierul V. Băruță (P. Neamț) îi dezavantajează vizibil, semnalînd poziții de ofsaid imaginare.

Repriza secundă va avea însă darul de a răsturna toată această ierarhie stabilită de primele 45 de minute, echipa gazdă preluînd conducerea jocului și dominînd uneori foarte clar. La cinci minute după reluarea jocului, Metalul înscrie un gol care probabil a avut darul de a-i trezi pe elevii antrenorului Cojocaru: Decu îl dribleză ușor pe Nan, centrează în viteză și IANCU înscrie cu capul de la 6 m: 0-2. La primul atac al lui C.S.U., însă, oaspeții acordă corner, executat de CRĂCIUNOIU. NAN, venit în viteză, lovește balonul cu capul și îl proiectează în plasă: 1-2, gol care face să renască speranțele celor peste 6000 de spectatori prezenți pe stadionul „Portul roșu”. Un singur minut mai târziu, Popanică îl lansează pe CRĂCIUNOIU, acesta primește balonul în poziție de ofsaid — nesemnălată de același tîșier Băruță! — face o cursă în plină viteză și înscrie pe lângă Iorgulescu: 2-2! Meciul se încinge, studenții, care au prins aripi după egalare, joacă foarte bine, arbitrul este nevoit să scoată de două ori cartonașul galben, iar bucureștenii par a acuza din ce în ce

mai mult oboseala unui meci (cu prelungiri) suplimentare, din Cupă și a drumului foarte lung străbătut cu autobuzul în ziua de joi. În min. 66, NEDELCU și Iorgulescu nu se înțeleg, și primul trimite mingea în propria poartă, marcînd el un gol care însă oricum, după sensul jocului, s-ar fi înscris probabil. În același minut, totuși, la un contraatac, Iancu a sutat la rădăcina barei. Studenții ratează însă și alte ocazii mari (Crăciunoiu, de

exemplu, min. 82) și înscriu, în min. 83, al patrulea gol al acestei adevărate avalanșe la poarta Metalului. Viță semi-luftează, BEZMAN profită și înscrie cu capul peste portar: 4-2, un adevărat tur de forță pentru echipa gălățeană salutat cum se cuvine de galeria studentească. În acest fel, C.S.U. mai păstrează șanse pentru menținerea în divizia secundă.

Dumitru GRAUR

UN IMPORTANT PAS SPRE DIVIZIA A

Politehnica Timișoara — F. C. Bihor 1-0 (0-0)

A MARCAT: ȘCHIOPU (min. 72).
POLITEHNICA: Calona — Popa, Mehedințu, Arnăutu, MAIER — Gherga (min. 61: I. ȘCHIOPU), Bungau — Floareș, Dasu, BOJIN, Covalcie (min. 46: SURDAN).
F. C. BIHOR: Bologan — SĂRAC, Daraban, E. NAGHI, Cociș — Lucaci, Cociș — Suciu, Agud, P. Șchiopu (min. 84: Bedea), Bocsa (min. 73: Tămas).

A arbitrat: N. PETRICEANU (București).

Meciul de la Timișoara a depășit cu mult plafonul banalității. S-au înfruntat două echipe angajate direct în marea aventură a promovării și bineînțeles rezultatul de duminică avea darul să adauge speranțe sau incertitudini în traista de drum a combatanților. Timișoara nu a dormit în ajunul acestui derby. La orele cinci dimineața, mii de suporterii locali și alții veniți din Oradea, au defilat pe străzi, agițînd steaguri, pancarte, cîntînd. Duelul galeilor a fost civilizat, decent, echilibrat în afara stadionului, dar desigur disproporționat în incinta lui, unde peste 40.000 de timișoreni au „acoperit” lesne pe cei 4.000 de orădeni. Toată atmosfera acestei partide a fost grandioasă. Stadionul „1 Mai” s-a umplut rapid pînă la refuz, și la ora matinală. Din tribunele

sale au zburat spre gazon cîntece, șuier de sirene și am înțeles, că, de fapt, timișoreni jinduiesc din toată ființa lor după Divizia A.

Nu ne așteptăm ca un meci de asemenea miză să fie foarte spectaculos. Bineînțeles, s-a jucat pentru rezultat, cu o mare ardoare, cu o risipă laudabilă de energie. Rezultatul scontat devenise un scop în sine și în numele lui, jucătorii au uitat pe alocuri de fair-play, au uitat probabil și lecția învățată la antrenamente și la cabine, deoarece, calitativ, fotbalul a fost în văreare suferință. Ne cenzurăm însă aspru, cîntînd importanța excepțională a acestui întîlniri.

Prima repriză a fost echilibrată, jocul navetînd între cele două careuri de 16 m. F. C. Bihor a fost artăgos, pe alocuri dur,

nici timișoreni nu s-au lăsat mai prejos, faultînd virtuos de cite ori se ivea ocazia. Confruntat cu o realitate atât de puțin trandafir, arbitru N. Petriceanu s-a gîndit că este mai cuminte să impresioneze din capul locului combatanții cu o decizie extremă și în min. 4 a eliminat cite un jucător — Bungău și Lucaci — din fiecare tabără (culpa orădeanului, fault de joc, a fost mai mică decît vina timișoreanului, ripostă cu pumnul, și folosirea aceleiași unități de măsură nu se impunea. În compensație, probabil, brigada Petriceanu — Văduvescu — Manușaride a protejat apoi, discret, echipa oaspete. Așa se face, deci, că realizările din primele 45 de minute au fost sărace, dirzenia generală suprapunîndu-se pe platitudinea fotbalistică.

După reluare însă, Politehnica s-a debarasat de stilul falimentar al primei reprize. Și-a văzut serios de treabă, a jucat mai clar, a pasat, a tras la poartă, a manevrat pe alocuri subtil prin Bojin și Șchiopu. Ocaziile de gol s-au ivit în consecință, nefructificate însă din pricina impreciziei în șut. Golul victoriei a fost fructul unei lovituri libere directe de la 22 m, obținut, paradoxal, din fază fixă, răsplătînd la urma urmelor saltul de calitate înregistrat de echipă după pauză. Ca un boxer în corzi, F. C. Bihor s-a limitat la o apărare strictă, pierzînd nu numai meciul propriu-zis, dar și iluzia că din comparația celor două pretendenți la Divizia A, ea ar putea obține mai multe sufragii. O singură raportare, elocventă: numărul suturilor la poartă, 18-3 (pe spațiul porții 5-0) pentru Politehnica!

Ion CUPEN

BUCUREȘTI. Iordache (Progresul București, tricou în dungii) și Grancea (C. S. Tîrgoviște) în luptă pentru balon. (Fază din meciul Progresul București — C. S. Tîrgoviște 0-1)

Foto: Dragoș NEAGU

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

SERIA I

● 15 GOLURI: Marica (Politehnica Iași) ● 12 GOLURI: Lupulescu (Politehnica Iași) ● 9 GOLURI: Sandu (Dunărea Giurgiu), Georgescu — 1 din 11 m (Metalul București) ● 8 GOLURI: Fildiroiu (S.N. Oltenița) ● 7 GOLURI: Stroe (Știința Bacău), Dobre (Gloria Buzău), Mărculescu — 1 din 11 m (C.F.R. Pașcani), Alexe — 2 din 11 m (Metalul Plopieni) ● 6 GOLURI: Ioniță (F. C. Galați), Mustăța (Ceahlăul P. Neamț), Craimer (Gloria Buzău) ● 5 GOLURI: Iordache, Orovit (Chimia Rm. Vilcea), Sava (C.S. Tîrgoviște), Simion (Politehnica Iași), Spiridon (Metalul Plopieni), Iancu, Em, Dumitru (Metalul București), Grosaru (Știința Bacău), Strău, Groza — 1 din 11 m (F. C. Galați), Brustiu — 2 din 11 m (C.S.U. Galați) ● 4 GOLURI: Enculescu, Stămaniechi, Răducanu (S. N. Oltenița), Buduru (Dunărea Giurgiu), Florea, Ciucu, Dragomir (Metalul Plopieni), Stoica (C.S.U. Galați), Trandafilon (Metalul — București), Gojgaru, Haidu — 1 din 11 m (Chimia Rm. Vilcea), Pirvu (C. S. Tîrgoviște) — 1 din 11 m, Brukenthal — 3 din 11 m (C.F.R. Pașcani), Stănoala — toate din 11 m (Progresul Brăila).

SERIA A II-a

● 16 GOLURI: Sasu — 2 din 11 m (Minerul Baia Mare) ● 15 GOLURI: Colnic (F. C. Bihor) ● 14 GOLURI: Bojin (Politehnica Timișoara) ● 13 GOLURI: Boja — 6 din 11 m (Metalul Drobeta Tr. Severin) ● 10 GOLURI: Agud (F. C. Bihor), Tacoi — 3 din 11 m (Electroputere Craiova) ● 9 GOLURI: Libra (Olimpia Satu Mare), Dasu (Politehnica Timișoara), Ciocan (Gloria Bistrița), Șchiopu — 2 din 11 m (F. C. Bihor) ● 8 GOLURI: Filip (Nitramonia Făgăraș), Serfoza (C.S.M. Sibiu) ● 7 GOLURI: Gane (Metrom Brașov), Bichea (Electroputere Craiova), Drăgoi, Boantă — 4 din 11 m (Nitramonia Făgăraș), Damian — 2 din 11 m (C.F.R. Arad) ● 6 GOLURI: Ioniță (Nitramonia Făgăraș), Dumitrescu, Mathe (Minerul Anina), Steiner — 1 din 11 m (Olimpia Oradea) ● 5 GOLURI: Hădărean (Olimpia Oradea), Perlatu (C.F.R. Timișoara), Feher (Nitramonia Făgăraș), Pataki (Olimpia Satu Mare), Kőrösi, Ghită (C.F.R. Arad), Florescu, Schimesi — 1 din 11 m (Metrom Brașov), Tamas (F.C. Bihor), Turlea (C.S.M. Sibiu), Raksi (Metalurgistul Cugir) ● 4 GOLURI: Petreanu, Giulezean, Panice — 3 din 11 m (C.F.R. Timișoara), Kincses, Borota, Both — 2 din 11 m (Olimpia Satu Mare), Fumica, Paraschivescu (Metrom Brașov), Goen, Cojocaru (Corvinul Hunedoara), Bungău, Covalcie (Politehnica Timișoara), Makai (Minerul Anina).

SERIA I

● REZULTATE ● CLASAMENTE ● ETAPA VIITOARE ●

SERIA A II-a

- Delta Tulcea
- Metalul Plopieni
- Progresul București
- Gloria Buzău
- Știința Bacău
- C.S.U. Galați
- Chimia Rm. Vilcea
- Progresul Brăila

- Politehnica Iași 1-0 (0-0)
- Dunărea Giurgiu 1-0 (0-0)
- C. S. Tîrgoviște 0-1 (0-0)
- Ceahlăul P. Neamț 2-0 (0-0)
- C.F.R. Pașcani 1-0 (0-0)
- Metalul București 4-2 (0-1)
- S. N. Oltenița 3-0 (2-0)
- F. C. Galați 2-0 (2-0)

1. POLITEHNICA IAȘI
2. METALUL BUCUREȘTI
3. GLORIA BUZĂU
4. METALUL BUCUREȘTI
5. METALUL PLOPIENI
6. METALUL BUCUREȘTI
7. CHIMIA RIMNICU VILCEA
8. ȘTIINȚA BACĂU
9. C.F.R. PAȘCANI
10. SĂNTEREEL NAUALE OITENIȚA
11. DELTA TULCEA
12. PROGRESUL BRĂILA
13. C. S. Tîrgoviște
14. CEHLĂUL PLATRA NEAMȚ
15. DUNĂREA GIURGIU
16. C.S.U. GALAȚI

- 26 13 5 8 45-23 31
- 26 12 7 7 33-21 31
- 26 11 7 8 29-26 29
- 26 12 4 10 33-32 28
- 26 9 9 8 21-20 27
- 26 9 8 9 29-22 26
- 26 10 6 10 32-33 26
- 26 10 6 10 26-28 26
- 26 10 5 11 29-26 25
- 26 10 5 11 26-31 25
- 26 8 9 9 22-30 25
- 26 9 6 11 24-29 24
- 26 8 10 18-23 24
- 26 7 9 10 21-26 23
- 26 9 5 12 27-33 23
- 26 9 5 12 23-35 23

C.F.R. Pașcani — Progresul București (0-2), Politehnica Iași — Progresul Brăila (0-1), Metalul București — Chimia Rm. Vilcea (0-3), S. N. Oltenița — Dunărea Giurgiu (0-1), Ceahlăul P. Neamț — C.S.U. Galați (0-2), Metalul Plopieni — Gloria Buzău (0-1), F. C. Galați — Știința Bacău (2-1), C. S. Tîrgoviște — Delta Tulcea (2-1).

- Olimpia Satu Mare
- Olimpia Oradea
- Minerul Anina
- Politehnica Timișoara
- Corvinul Hunedoara
- Metalurgistul Cugir
- Metrom Brașov
- Metalul Dr. Tr. Severin

- Minerul Baia Mare 1-0 (1-0)
- Electroputere Craiova 2-0 (0-0)
- Nitramonia Făgăraș 1-0 (0-0)
- F. C. Bihor 1-0 (0-0)
- C.S.M. Sibiu 1-1 (1-0)
- C.F.R. Timișoara 3-2 (3-1)
- Gloria Bistrița 2-0 (0-0)
- C.F.R. Arad 2-0 (1-0)

1. POLITEHNICA TIMIȘOARA
2. F. C. BIHOR ORADEA
3. OLIMPIA SATU MARE
4. METROM BRAȘOV
5. MINERUL BAI MARE
6. C.S.M. SIBIU
7. MINERUL ANINA
8. NITRAMONIA FĂGĂRAȘ
9. GLORIA BISTRIȚA
10. METALUL DROBETA TURNU SEVERIN
11. C.F.R. ARAD
12. ELECTROPUTERE CRAIOVA
13. C.F.R. TIMIȘOARA
14. CORVINUL HUNEDOARA
15. OLIMPIA ORADEA
16. METALURGISTUL CUGIR

- 26 15 6 5 40-19 36
- 26 14 6 6 49-26 34
- 26 13 7 6 35-21 29
- 26 13 2 11 38-27 28
- 26 11 6 9 30-20 28
- 26 11 5 10 26-23 27
- 26 12 2 12 26-36 26
- 26 12 1 13 39-36 25
- 26 10 4 12 24-28 24
- 26 10 2 14 31-36 22
- 26 9 4 13 27-36 22
- 26 10 2 14 24-36 22
- 26 9 4 13 21-34 22
- 26 10 5 11 26-33 21
- 26 8 5 13 27-39 21
- 26 8 5 13 18-31 21

Metrom Brașov — Politehnica Timișoara (1-1), Minerul Anina — Corvinul Hunedoara (0-2), C.S.M. Sibiu — Olimpia Oradea (1-1), Gloria Bistrița — Metalul Drobeta Tr. Severin (0-1), F. C. Bihor — Olimpia Satu Mare (0-0), C.F.R. Arad — Electroputere Craiova (0-2), C.F.R. Timișoara — Minerul Baia Mare (0-4), Nitramonia Făgăraș — Metalurgistul Cugir (0-1).

„SENTINȚA” TELECOMENTATORULUI JACKIE CHARLTON

Reeditarea unei finale olandezo-italiene a trezit, firește, un mare interes. Nu era numai celebritatea combatanților; nu era numai finalul cu totul remarcabil al Juventusului sau reabilitarea Ajaxului; nu erau numai aceste elemente legate direct de finaliste motivele deosebitului eciu. Intervenea și curiozitatea pur fotbalistică, pur tactică, reprezentată de întrebarea: cum va acționa campioana olandeză în fața unei noi reprezentante a apărării aglomerate, după ce reușise cu mari eforturi să neutralizeze, anul trecut, pe Internazionale? Sau, pusă întrebarea din punctul de vedere al Juventusului, ce se poate face spre a stopa completa mașină de fotbal din Amsterdam?

Lupta pentru câștigarea celui de al 18-lea trofeu al campionilor europeni a răspuns parțial acestor semne de întrebare. Ajaxul a demonstrat că, fie și suportând urmele unui sezon foarte solicitant, handi apăsător și de o presiune psihologică mult mai mare decât era de așteptat provenind altă din riscul propriu-zis al finalei și din alte cauze de „ultimă oră”, dispune de atita știință fotbalistică încât să iasă învingătoare. Golul lui Rep, căzut foarte repede, a dat oarecare liniste elevilor lui Ștefan Covaci: era datorită Juventusului să replice. Campioana italiană nu s-a descurcat de fel în fața presingului olandezilor; numero-

sele greșeli ale torinezilor nu trebuie să le fie imputate numai lor, ci și artei de a acoperi terenul — în ambele momente ale jocului — pe care o stăpinesc cei de la Ajax.

Olandezii au jucat cu economie, dar și cu crisparea pe care mica diferență de numai un gol a pus-o asupra comportării lor din minutul 5 până în minutul 90. Cruyff observa după joc că „un gol în plus marcat de noi deconecta echipa și spectacolul era altul. După cum și egalarea ar fi dat o turnură mult mai agitată, mai pasionantă finalei...”. Capitanul lui Ajax stabilește cu exactitate coordonatele acestui meci atât de așteptat și care n-a satisfăcut, sub raportul spectaculozității și valorii tehnice, decât în proporție de 50%.

Opinia noastră rămâne aceea că, în afara motivelor obiective (oboseala, tensiunea jo-

AJAX — JUVENTUS 1—0 (1—0)

Belgrad, 30 mai, stadionul Steaua roșie: 102.000 spectatori (99.132 bilete vândute); teren excelent; iluminat fără reproș; timp — admirabil pentru fotbal; temperatură — 18 grade.

A MARCAT: Rep (min. 5).
AJAX: Stuy — Suurbier, Hulshof, Blankenburg, Krol — Neeskens, Haan, G. Muhren — Rep, Cruyff, Keizer. Antrenor: Ștefan Covaci.

JUVENTUS: Zoff — Longobucco, Marchetti — Furino, Morini, Salvadori — Altafini, Causio (min. 73: Caccioppa), Anastasi, Capello, Bettiga (min. 62: Haller). Antrenor: C. Vucipalek.

ARBITRI: MILIVOJE GUGULOVICI (la centru), Ratko Canak și Petar Kostovski (toți din Iugoslavia).

cului etc. etc.), principala cauză rămâne replica slabă a campioanei italiene care a solicitat foarte rar — la maxima lor forță — pe faimoșii jucători din Amsterdam.

Poate că nimic mai bine decât cuvintele unui debutant tele-comentator al B.B.C.ului nu zugrăvesc mai bine tabloul acestei finale. Este vorba de Jackie Charlton, care spunea: „În cea mai mare parte a meciului, aveam senzația că Juventus face toate eforturile spre a-i deranja pe olandezi, dar atacurile italienilor parcă abia îi gâdilau pe jucătorii lui Ajax. Senzația mea a fost aceea că Juventus e tare fericită că jocul se termină cu numai 0—1. Juventus mi-a părut o echipă care socotește că rolul ei s-a terminat odată cu intrarea în finală. Dar toate aceste stări de spirit le provoacă Ajax care, chiar într-o zi mai slabă, reduce adversarul la rolul de simplu partener de joacă...”.

Fostul internațional al lui Leeds a pus cum nu se poate mai bine punctul pe „!”.

O ALTĂ PARTIDĂ — UNA NEVĂZUTĂ...

Aproape un miliard de oameni din Europa și de alurea au fost martorii celor 90 de minute de luptă pentru trofeul campionilor europeni. O luptă nu prea spectaculoasă, cu adversari care s-au ținut grozav unul de celălalt: prudența și preocuparea tactică au luat finalei neprevăzutul, neașteptatul, încercarea superbă de a ieși din tipare. Poate de două ori mai frumoasă, mai interesantă, mai pasionantă decât finala a apărut marea partidă restantă, acel duel psihologic, de la distanță, al celor două tabere; sau duelul entuziast dar deplin sportiv al galeriilor; sau momentele de după joc, triste sau vesele, dar pline de semnificație. Tocmai de aceea încercăm în cele ce urmează să vă înfățișăm crîmpele din ceea ce micile ecrane n-au cuprins, de-a lungul a 90 de minute, în jocul lor de umbră și lumină.

VYCPALEK A GREȘIT

Acum, dacă stăm să ne gândim bine, nici izolarea unei echipe de atmosfera jocului, o izolare totală, nu-i recomandabilă. Cel puțin efectele unei atari singurătăți s-au manifestat în jocul Juventusului, coborînd parca din cer în vulcanul care devenise marele și modernul stadion „Steaua roșie”. Italienii au luat timpurii și severe măsuri ca echipa lor să nu fie cumva deranjată de furtunoasele zile dinaintea finalei. Juventusul a sosit foarte devreme în Iugoslavia: de sîmbătă, deci cu patru zile înaintea partidei. Caravana alb-negrilor s-a stabilit la Novi Sad și nu a apărut decât cu o oră și jumătate înainte de meci. Altafini spunea, și nu fără motiv, că „echipa noastră n-a simțit deloc pulsul finalei. E necesară izolarea dar nici în acest mod...”. Vycpalek n-a făcut nici un antrenament pe stadionul jocului, n-a încercat nici măcar să intre cu jucătorii lui în atmosfera meciului. A plecat de la Novi Sad miercuri, la ora 17, a făcut cei 65 de kilometri pînă la Belgrad în vreo oră și ceva. A rămas cu oamenii lui în cabină și i-a aruncat direct pe stadionul care clocotea. Convingerea noastră rămîne că juventiștii n-au ieșit din febra de start nici după fluierul final al arbitrilor Gugulovici. Contractarea lor era așa de puternică încît greșeau pașe de o elementară execuție. Mișcarea echipei era stingă și reținută și pentru că tracul acumulat în orele de singurătate de la Novi Sad nu se eliminase...

IN SCHIMB, CALCULELE

LUI AJAX AU REUȘIT

Ajaxul a venit la finală ca la oricare dintre obișnuitele deplasări. N-a minim-

Pînă la intrarea echipelor pe stadionul „Steaua roșie” mai sînt trei ore... Sus, pe terasa marelui hotel „Iugoslavia”, de pe malul Savei, Ștefan Covaci găsește, într-o partidă de șah, momente de relaxare. Antrenorul care a cucerit cu Ajax o cupă intercontinentală, două trofee ale campionilor din Europa, două titluri ale Olandeziei și o cupă a „tării lălelelor” s-a despărțit, după finala de la Belgrad, de cei pe care i-a condus la atitea succese.

„Ajax nu se va mai întîlni prea curînd cu un asemenea antrenor...” spunea masivul portar Stuy, cel care avea să-l poarte pe umerii lui puternici pe Ștefan Covaci, de la autocarul de întoarcere de la meci și pînă sus, în hotel...

Era minutul 5 al finalei... Haan avansase cu balonul pe aripa stîngă, trimisese scurt spre Blankenburg care a îndalt mîinga spre dreapta. Rep a sesizat traiectoria, s-a îndalt la vreme și iată-l efectuînd prețioasă lovitură cu capul, peste Marchetti... Secvența următoare: Zoff, care a șovăit între a ieși și a rămîne pe linia porții, n-a mai putut face nimic. Portarul campioanei Italiei privește mîinga care s-a lovit de plasă. Finala „Cupei campionilor europeni” s-a jucat... în numai 300 de secunde!

ASPECTE... ASPECTE... ASPECTE...

● Belgradul a cucerit unanime simpatii și aprecieri pentru modul cum a organizat finala nr. 18, meciul nr. 1000 al „Cupei campionilor europeni”: de la comitetul special constituit pentru marele joc și pînă la copiii capitalei iugoslave, fiecare a avut o contribuție, un gest, o atenție pentru zecile de mii de oaspeți. ● În cele „trei zile fierbinți” ale fotbalului european, toate restaurantele din Belgrad și de pe traseele importante au fost deschise, fără interupere. La fel magazinele alimentare, posturile de radio au transmis din jumătate în jumătate de oră buletine de știri în limbile italiană și olandeză. ● În 72 de ore, precedînd partida, peste 15.000 de autovehicule au intrat prin punctele de frontieră iugoslave; de notat că, în ciuda acestei fantastice afliuențe, s-au înregistrat doar două accidente mai serioase. Agenții de circulație, au dirijat neîntrerupt fluxul de autocare și automobile din heliport, din autoturismele speciale și de pe motocicletele. ● Partida Steaua roșie — Partizan, e-

ternul derby, organizat marți 29 mai, în onoarea oaspeților Belgradului, a atras peste 40.000 de spectatori în tribunele stadionului J.N.A.; jocul a fost de o rară frumusețe, motiv pentru care trofeul pus în joc a revenit ambelor formații. Scor: 3—3 după 90 de minute. Steaua roșie a învins cu 5—3 la penaltyuri. Am văzut un excelent jucător, Karaskovacovic, care, cu acest prilej, s-a retras din activitatea competițională, devenînd al doilea Vasovici (fostul căpitan al lui Ajax, suporterul nr. 1 al olandezilor în finala de la Belgrad). ● Peste 800 de milioane de telespectatori au urmărit meciul de pe stadionul „Steaua roșie”. Dintre aceștia, 20 de milioane au fost înregistrați numai în Italia. ● Plecarea oster 55.000 de suporteri al lui Juventus și Ajax s-a făcut într-un timp record: joi la amiază, la apăsătoare 13 ore după fluierul final, mai mult de 75% dintre ei părăsiseră Iugoslavia. Cu avioanele, cu trenurile speciale, cu autocare și automobile.

ORE DE NOAPTE

LA HOTELUL „IUGOSLAVIA

Pe eleganta scară interioară din holul mare al hotelului „Iugoslavia” urcă Ajax

(sacouri bleumarine, pantaloni gris închis), tot în formație monom: urea alături de Juventus (sacouri maron deschis, pantaloni gri) spre sala banchetului oferit de gazde. Cruyff lîngă Salvadori, Zoff lîngă Stuy, ca mai înainte cu două ore. Cîteva zeci de minute mai tîrziu, fotbalistii din Torino și Amsterdam, întîlniți pe pămînt iugoslav, apar pe ringul de dans. Altafini dansează cu grația unui vechi competitor de samba cu blonda doamnă Cruyff... Furino, la fel de zbucimnat ca în teren, e partenerul subțiriceii soții a lui Haan, veseluț Gerry Muhren culege aplauzele serii într-un dans grecesc avînd ca parteneră pe Donatella Anastasi... Fotoliile din jur, fostii rivali discută amical. Numai Haller e izolat și gînditor. Privește izolat la bere din fața lui fără să-l preocupe altceva. Pentru el e ultima seară la Juventus. Se întoarce acasă, la Augsburg. Un capitol, deloc anonim, al carierei lui s-a încheiat...

Colțul cel mai animat e acela unde Ștefan Covaci e solicitat la nesfîrșit de ziaristii de pretutîndeni. După grupul francez, prezidat de Jacques Ferran, e rîndul aprigilor italieni în frunte cu Ezio di Cosari, apoi vin olandezii, vest-germanii, iugoslavii. Cînd, în sfîrșit, rîndurile s-au mai rărit și ne zărește, cu zîmbetul lui dintotdeauna exelamă: „Iată-vă! Mi-e un dor nebun de București, de Cluj, de acasă. Abia aștept zilele de odihnă, orele de taitas cu prietenii. Pe la 10—12 iunie voi sosi!”

„For-za Juve! For-za Juve!” Belgradul răsună de strigătele tifosilor, veniți pentru triumful lui „la vecchia signora”. Golul lui Rep a redus la „pianissimo” tonul galeriei italiene.

Pagină redactată de ETIMIE IONESCU

ÎN ACTUALITATE

S-ar părea că la această oră a fotbalului, nesigură pentru marea majoritate a echipelor naționale angajate în cursa plină cu obstacole a preliminarilor campionatului mondial, doar două reprezentative, cea a țării organizatoare, nu simt deasupra capului amenințarea imediată a timpului și rezultatelor.

În momentul în care Anglia înșoșă, inventatoarea jocului, tremură pentru calificare, un calcul sumăr ne-ar indica că doar echipele Braziliei și R.F. Germania trăiesc clipe mai liniștite, dar calculul acela rămâne — veți vedea — superficial...

Apele nu mai sînt așa liniștite la cantonamentul lui Helmut Schön, despre care se zicea, după cistigarea confortabilă a titlului european, că nu va avea alte dificultăți în afara celor legate de alcătuirea celei mai inspirate garnituri dintr-un lot... cu prea multe

Valori apăsătoare. Acea noapte de mijloc de februarie care a marcat, se apreciază, o clipă de derută în fotbalul european (cam la aceeași oră, Tora Gallor reușea un neșperat 1-1 pe Wembley, în fața selecționatului Albionului, Cipru dinamita ierarhiile recunoscute, înțredind cu 1-0 reprezentativa Irlandei de Nord, iar tinăra garnitură a Argentinei depășea echipa lui Müller și Beckenbauer, cu mult mai multă ușurință decît arăta golul diferență înscris, din penalty, de Brindisi), s-au născut primele neliniștii în tabăra lui Schön. Dacă punem la socoteală și severa corecție pe care Bayern — cu tot arsenalul ei de reputați internaționali — a primit-o cîteva săptămîni mai tîrziu la Amsterdam, ne aflăm atunci în posesia unei imagini mai complete, înfățișînd o atmosferă în care zîmbetele nu mai sînt atît de fotogenice.

Nici brazilienii, care fac din fotbal începutul și sfîrșitul lumii, nu se arată mai puțin zbuciumați în acest început de lună. După cum se știe, campioana lumii întreprinde un lung turneu transoceanic, fără a se putea folosi de servicii

APELE PAR ÎNVLBURATE PESTE TOT

• ARGENTINA ȘI AJAX AU INCURCAT CALCULELE LUI HELMUT SCHÖN • ZAGALO ÎNTR-O VIZITĂ INCOGNITO ÎN EUROPA... • CAMPIONA LUMII TRAVE-SEAZĂ OCEANUL ANUNȚIND NUMAI... DOUA VIRFURI!!

le lui Pele, despre care se afirmă că va renunța curînd la strania hotărîre de a mai evolua în echipa națională, interdicție pe care și-a impus-o de bună voie. În prezent, se cunosc cu exactitate escalele „caravanei” lui Zagalo în Europa și Africa, se discută cu înverșunare despre pretențiile materiale „piperate” ale vizitatorilor, despre schimbările tactice intenționate de brazilieni, care anunță — prin gura lui Joao Havelange, președintele Confederației — modificări substanțiale în strategia jocului, patru jucători la mijlocul terenului, numai două „virfuri” autentice, absențe de marcă, renunțarea în ultima clipă la selecționarea lui Ademir da Guia...

Comentatorii apreciază că, spre deosebire de turneele anterioare, campioana „en-titre” traversează Oceanul de această dată mai puțin din rațiuni financiare, și mai ales spre a testa nivelul fotbalului european în preajma campionatului mondial, căutînd să se acomodeze, o clipă mai devreme, cu gazoanele din R. F. Germania, teritoriu pe care delegația sud-americană va zăbovi cel mai mult în periplul ei afro-european.

Socotînd drept fericită experiența de la Guadalajara, unde jucătorii săi au fost extrem de greu de abordat, înconjurîndu-se de o liniște desăvîrșită și de... coridoane de poliști, Zagalo — însoțit de cîteva conducători ai federației din Rio — a vizitat acum cîteva luni orașele ce vor găzdui etapa finală a campionatului mondial, călătorie ținută în mare secret. Căutînd un loc cît mai izolat, Mario Zagalo s-a decis în cele din urmă pentru internatul unei școli de schi, situată în munții Pădurea Neagră, în apropierea localității Feldberg, la peste o mie de metri altitudine, așezare în care intenționează să-și instaleze „cartierul general”, cu trei săptămîni înaintea fluierului inaugural al grupei de la Frankfurt pe Main, prevăzut pentru 13 iunie 1974.

Auzind de atenția cu care tehnicienii campioanei mondiale tratează orice amănunt legat de viitoarea evoluție la Weltmeisterschaft, unii tehnicieni ai federației engleze împărtășesc și acum declarația făcută presei imediat după eliminarea reprezentativei Angliei din cursa El Mondialului, cîvinte puse atunci pe seama amărăciunii de moment și a unei vanități tradiționale: „Anglia n-are nimic de învățat de la Brazilia”.

„Chiar nimic?! — se miră Doug Gardner, cunoscutul editorist al revistei britanice „Sportsworld”, continuînd pe același ton: „Numai dacă am compara șederea echipei engleze la Guadalajara, permanent asaltată de suporteri agitați și critici plictisitori, găzduită în cel mai popular hotel din centrul orașului, cu existența idilică a brazilienilor acolo și tot ar fi ceva de învățat!”.

Așadar, nimeni nu mai are tihnă în aceste zile. Apele fotbalului par învlburate peste tot...

DE PRETUTINDENI

președîntul cluburilor, chemați să-și spună părerea prin vot — va consensuina cel mai tîrziu start din ultimii 54 de ani! Scopul acestei măsuri... neconservatoare este de a asigura fotbalistilor englezi o pauză cît mai lungă pentru refacere după intensul sezon încheiat nu de mult. În plus, se

sărilor la meciurile primei divizi. În ediția 1972-1973 a campionatului italian au asistat 7 653 731 de spectatori în total, față de cei 7 093 906 al sezonului trecut, lucru care atestă o creștere de 10,5! Incasările s-au ridicat la 16,3 miliarde lire, față de 13,9 miliarde în sezonul precedent; progres spec-

scotează pe o participare mai mare încă de la primele meciuri din partea spectatorilor, care vor fi, probabil, mai avizi de fotbal după mai bine de două luni fără meciuri... • **BILANT ITALIAN.** O dată campionatul terminat, după cum se știe cu victoria la potou a echipei Juventus, fotbalul italian își face bilanțul sezonului încheiat. O primă și foarte mulțumitoare concluzie este aceea a creșterii numărului de spectatori și, implicit, a inca-

tațului de 21%. Biletele de intrare la meciurile campionatului italian au o valoare medie de 2 450 de lire (respectiv 60 de lei), preț destul de ridicat desigur, dar după cum se vede „tifosii” italieni iau cu asalt stadioanele peninsulei. • **BRAZILIANUL RIVELINO LA REAL MADRID?** „Rivelino, titular al selecționatului Braziliei, de trei ori campion mondial, va juca începînd din sezonul viitor la Real Madrid”, afirmă Pedro

O BIECTIV...

1986!

Carnet extern

Conform unei rotații hotărîte de F.I.F.A. (rotație care devine tot mai superfluă, datorită dezvoltării fotbalului pe toate continentele), turneele finale ale campionatelor mondiale de fotbal se desfășoară, alternativ, numai în Europa și în America de Sud. După World Cup—1966, a urmat El Mondial—1970, în 1974 va fi Weltmeisterschaft. Ediția din 1978 va fi găzduită de Argentina, patru ani mai tîrziu întrecerea finală va avea loc — probabil — în Iugoslavia. Pentru 1986, mulți doreau să organizeze marele turneu, dar nimeni nu făcea primul pas cînd, deodată, agențiile de presă au anunțat că un decret promulgat la 21 iunie 1972 la Bogota, de președintele Columbiei, dr. Misael Pastrano Borrero a dat ființă „Comitetului columbian pentru Cupa lumii — 1986”, alcătuită dintr-un reprezentant personal al președintelui republicii, alături de delegați ai ministerelor educației, finanțelor și afacerilor externe, ale Oficiului național de turism, împreună cu directorul executiv al Institutului columbian pentru tineret și sport și trei reprezentanți ai federației de fotbal. La 29 noiembrie 1972 comitetul și-a început activitatea. Deci la un an după vizita făcută în Columbia de sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., prilej cu care i-a fost înmînată „Crucea de aur a meritului sportiv” de către președintele țării.

Neîntînd seama că pînă în 1986 n-ai sînt destui ani, Comitetul dorind ca totul să fie cît mai bine pus la punct, a și pornit la lucru. Mai întîi au fost stabilite cele 12 orașe — gazdă ale meciurilor: Bogota, Cali, Medellin, Barranquilla, Cartagena, Santa Maria, Cucuta, Bacaramanga, Ibaguë, Pereira, Manizales și Armenia.

Deci, se pare că totul e în regulă, mai trebuie așteptată doar... desemnarea oficială a Columbiei!

Pînă atunci să arătăm că, în afară de o echipă de club mai cunoscută, Millionarios din capitala țării, Columbia are un fotbal destul de slab. A luat parte numai de patru ori la întrecerea supremă a echipei de fotbal și doar în 1962 a ajuns în turneul final (în Chile). În rest, a fost eliminată încă din preliminarii. Acestea fiind rezultatele, ar fi de mirare ca F.I.F.A. să fie de acord cu disputarea competiției mondiale în această țară în care marile întreceri sportive sînt rare și nu există obișnuința organizării care devine tot mai superfluă datorită dezvoltării lor.

T. ALEXANDRU

VĂ PREZENTĂM

„Citim în „Soccer who's who”: „F. C. Liverpool a fost fondată în 1892; după o ceartă între suporterii lui F. C. Everton (n. n. — club înființat în 1878...), majoritatea membrilor au părăsit stadionul Anfield pentru Goodison Park. Cei rămași au fondat clubul alb-roșu și i-au dat numele „F. C. Liverpool”. De atunci, din 1892, există marea rivalitate dintre aceste două echipe, rivalitate care a făcut ca titlul de campioană a Angliei să poposească la Liverpool de 14 ori: de șapte ori l-a cucerit Everton, de tot atîtea ori F. C. Liverpool”. Noi facem corectura necesară, datorită ultimului titlu (1972/73) adjudecat de echipa ce poartă numele marelui oraș-port: F. C. Liverpool a devenit campioană de opt ori, întrecîndu-și rivala.

La puține zile după ce erau sîrbătoriți pentru reușita lor, băieții antrenati de Bill Shankly, scoțianul care de la 1 decembrie 1959 este managerul clubului, cucerău cea de a doua ediție a „Cupei U.E.F.A.”: 0-2 la Mönchengladbach, după ce învinseseră pe „Anfield Road” cu 3-0. Deci, reușită totală. O reușită ce se întrevădea încă de acum aproape trei ani cînd am avut posibilitatea să vizităm clubul din Liverpool și să vedem la lucru această mașină de jucat fotbal și de creat fotbaliști.

„Marți 20 octombrie 1970. Dimineața. Deasupra Liverpoolului, fapt rareori înfățișat în acest nord-vest al Angliei de cele mai multe ori învaluit în ceturi și stăpînit de vînturi, se ridică un soare mediteranean. Dar e un soare cu dinți, care nu reușește să înfălture frigul. Sintem la terenurile de antrenament ale lui F. C. Liverpool, aflate în cu totul altă parte a orașului decît stadionul de joc. Vizităm vestiarele, instalațiile de oxigenare, sauna, bazinele cu apă caldă sau rece. Încercăm să numărăm terenurile de fotbal pe care se pregătesc piticii, juniorii, cadeții și seniorii. Fiecare grupă cu antrenorul ei, cu vestia-

F.C. LIVERPOOL CUCEREȘTE PENTRU A 8-a OARĂ TITLUL ÎN ANGLIA

• ANUL ÎNFIINȚĂRII: 1892 • ÎN VIZITĂ LA F. C. LIVERPOOL • BILL SHANKLY EXPLICA ÎN CE CONSTĂ TĂRIA ECHIBEI • 17 JUCĂTORI DIN LOT CRESCUȚI ÎN PEPINIERA CLUBULUI • FORMAȚIA ACTUALĂ, O ARMONIOASĂ ÎMBINARE DE TINEREȚE ȘI EXPERIENȚĂ

Noua campioană a Angliei, echipa F. C. Liverpool

rele ei, cu magazia ei de echipament. Peste tot se întrevădeau numai mina gospodarului, dar și a omului priceput, de meserie.

Pe unul din terenuri — gazon excelent, ca și pe „Anfield Road” — „pășararii”, cum sînt denumiți jucătorii acestei echipe ce și-a ales ca emblemă o pasăre mitică, totodată emblema orașului. Alături de ei, managerul Bill Shankly. Facem cunoștință cu Clemence, portarul care s-a distins în mod special în sezonul recent încheiat, cu fundașii Evans, Law-

ler și Lindsay, cu mijlocașii Hughes și Tommy Smith, căpitănul echipei, cu atacanții Highway, Peter Thompson etc. Aflăm că nu mai puțin de 17 jucători din lotul primei echipe au fost crescuți de la pitici de clubul alb-roșilor și nu au jucat niciodată la o altă formație decît F. C. Liverpool. Shankly ne explică, pe măsură ce vizităm frumosul complex de antrenament, în ce constă tăria echipei: jucătorii își iubesc clubul care i-a crescut, în care s-au afirmat. De altfel, verificînd formația de azi a campioanei Angliei cu însemnările de atunci, reiese că un singur jucător a venit din altă parte în cei aproape trei ani care s-au scurs: atacantul galez John Toshack, transferat de la Cardiff City. Apărarea — portarul și cei patru fundași — a rămas neschimbată; în schimb, transformări totale în liniile de mijloc și în atac, unde a mai rămas doar veteranul Ian Callaghan, care, cu cele 442 de partide disputate în divizia I, se apropie de recordul lui F. C. Liverpool deținut de Billy Liddell: 492 de apariții în campionat în perioada 1946—1961.

Aceasta este azi F. C. Liverpool, campioana Angliei, echipa veteranului Bill Shankly, care după „ieșirea la pensie” a lui Hunt, Yeats, St. John, Strong a știut să găsească înlocuitori tineri care să ducă mai departe tradiția unui fotbal athletic, combativ și tehnic în același timp. Echipa actuală reprezintă o armonioasă îmbinare de tinerețe și experiență.

Cît privește, returul meciului pentru „Cupa U.E.F.A.” recent disputat cu echipa lui Netzer, e suficient, credem, să prezentăm o pinia unuia dintre spectatori, un spectator însă foarte avizat: dr. Artemio Franchi, președintele U.E.F.A.: „A fost unul dintre cele mai bune meciuri internaționale ce mi-a fost dat să văd în ultimii 10 ani”.

Mircea TUDORAN

- Anul fondării: 1892.
- Campioană în anii 1900—1901, 1905—1906, 1921—1922, 1923—1924, 1946—1947, 1963—1964, 1965—1966, 1972—1973.
- Cîștigătoare a diviziei secundă în 1893—1894, 1895—1896, 1904—1905, 1961—1962.
- Cîștigătoare a „Cupei Angliei”, în 1965.
- Participanță în toate competițiile europene intercluburi; cîștigînd un singur trofeu, „Cupa U.E.F.A.” ediția 1972—1973.
- Cea mai mare victorie la scor: 10-1 cu Rotherham U., în divizia a doua, la 18 februarie 1896.
- Cea mai mare înfrîngere la scor: 1-9 cu Birmingham City, tot în divizia a doua, la 11 decembrie 1954.
- Manager: Bill Shankly.
- Președintele clubului: T.V. Williams (din 1925).
- Secretarul clubului: F. B. Robinson.
- Stadion: „Anfield Road”, capacitate 54 945 locuri; record de spectatori: 61 905, la meciul cu Wolverhampton Wanderers, în „Cupa Angliei”, la 2 februarie 1952.
- Culoare: roșu și alb.
- Formula tip care a cucerit ultimul campionat: Clemence — Lawler, Smith, Lloyd, Lindsay — Gormack, Hughes — Keegan, Higway, Toshack, Callaghan.

BUCURIE ȘI DEZAMĂGIRE

Skoblar (în dreapta) și Bonnel, ambii de la Olympique Marseille, se vor îmbrățișa, fericiți, pentru golul marcat de cel dinții în meciul cu Lyon, sub privirile consternate ale lui Trivici. Bucurie pentru unii, dezamăgire pentru alții, iată ce înseamnă un gol...

ACCIDENTUL

La o fază dintr-un joc de prima ligă, Hesse (Fortuna Düsseldorf) și Stöckl (Wuppertaler S.V.), s-au ciocnit destul de serios, cap în cap, la un duel aerian, și mingea s-a strecurat printre cei doi.

CĂPITAN LA 19 ANI

Conducerea și antrenorul lui Glasgow Rangers, Wallace, au hotărât, având în unanimitate acord al jucătorilor, ca, din viitorul sezon, brăsa de căpitan al formației să fie încredințată celui mai tânăr jucător al echipei, Derek Johnstone, în vîrstă de 19 ani. Cum s-a ajuns la această neobișnuită decizie? În primul rînd prin retragerea actualului conducător în teren, Greig. Al doilea, prin meritele lui Johnstone. Acest viguros și ambițios tânăr a debutat în echipă ca atacant, dar

foarte curînd a fost încercat ca fundaș central. Și a jucat cu atîta siguranță și randament încît a fost titularizat în acest nou post. Dar nu numai atît, Johnstone, dirijează cu autoritate și efect întreaga echipă, fiind ascultat de jucători care au în fotbal numărul de ani de viață al lui Johnstone. Autoritatea și călmul lui l-au impus ca purtător al brasardei de onoare, la o vîrstă cînd alți jucători nici nu speră să deuteze într-o echipă cu pretențiile lui Glasgow Rangers.

NECUNOSCUTUL ONNIS

Presa franceză notează pe larg drumurile făcute în ultima vreme de „magul” Herrera pentru a vedea la lucru pe unul dintre tinerii atacanți ai echipei franceze Reims, Delio Onnis, despre care antrenorul din toamnă al lui Internazionale Milano afirmă că este un „Mazzola în perspectivă”.

Prezent nu de mult la Ajaccio,

„CURTAT” DE INTER!

pentru a urmări întîlnirea dintre echipa locală și Reims, Herrera a pîrîit incîntat de jocul prestat de Onnis, declarînd ziaristilor că transferul acestuia la Inter este ca și făcut, indiferent dacă interdicția angajării jucătorilor străini în Italia rămîne în vigoare, întrucît Onnis are un... bunic italian!

BRAZILIA: GOLUL 1000

Cu puține zile înaintea plecării în turneul din Africa de Nord și Europa, selecționata Braziliei a întrecut Bolivia cu 5-0 pe stadionul Maracana. Mai mult decît meciul în sine, pe cei 60 000 de spectatori prezenți la această partidă i-a interesat dacă se va marca golul nr. 1000 al reprezentativei lor. Campioana lumii a început foarte bine și, după numai 18 minute, conducea cu 3-0 prin punctele înscrise

LEIVINHA

de Rivelino (2) și Valdomiro. Totalul golurilor marcate ajunsese la 999. Golul nr. 1000 a fost înscris însă doar în repriza a doua, de tînarul atacant central Leivinha, căruia publicul i-a făcut o frumoasă manifestație de simpatie pentru reușita lui. Tot Leivinha a înscris și golul nr. 1001.

GARCIA REMON MAI BUN DECît IASIN?

Iată o opinie care nu poate fi bănuită de extremism, aparținînd antrenorului lui Dinamo Kiev, Alexandr Servidov, caracterizîndu-l pe Garcia Remon, tînarul portar (20 de ani) al lui Real Madrid: „În meciul cu noi, Remon a fost mai bun decît Iasin în zilele lui bune. El a salvat în mod miraculos situația dificilă. În fața oricărui alt portar, echipa noastră ar fi înscris șase goluri. Plasamentul și anticiparea fazelor au făcut din el un portar imbatabil. Cred că Remon are șanse să meargă pe urmele lui Iasin”.

În meciurile cu Ajax Amsterdam, Garcia Remon n-a mai reușit să-și salveze echipa de la înfrîngere. Proverbul cu primăvara care nu se face dintr-o floare rămîne mereu actual...

SE MAI ÎNTÎMPLĂ ȘI AȘA

Da, se mai întîmplă și așa: doi adversari se aruncă cu toată puterea lor în luptă pentru balon, ciocnirea îi dezchilbrează și ajung în pozițiile cele mai neprevăzute, iar mingea se „scurge” neatinsă pe lîngă amîndoi, ca în fotografia noastră...

ANTRENORUL ȘI... COPIII SĂI

De multe ori s-a spus — și pe bună dreptate — că o echipă de fotbal este ca o familie, că ea nu poate obține rezultate decît dacă formează un tot. Iată o imagine grăitoare a unei astfel de realități, în fotografia noastră: antrenorul Maestrelli îi îmbrățișează pe Oddi și Chinaglia la ieșirea de pe stadionul Olimpic din Roma, după importanta victorie a lui Lazio asupra lui A. C. Milan.

● Independiente Buenos Aires a cerut federației argentinienne de fotbal să refuze, în viitor, participarea echipelor sale în „Cupa Libertadores”. Aceasta, pentru că au fost necesare prea multe convorbiri, telegrame și discuții pentru a se pune de acord cu formația Colo Colo din Santiago de Chile asupra jocurilor finale.

● Chiar retras din fotbal, George Best a fost... sancționat! Într-adevăr, F.I.F.A. i-a dat o suspendare pe timp de trei meciuri din echipa reprezentativă a Irlandei de Nord pentru joc violent.

● Don Revie, după înfrîngerea din meciul de la Salonic din finala „Cupei cupelor”, după pierderea campionatului Angliei și a „Cupei Angliei”, decise să părăsească pe Leeds. Iată însă că a revenit: conducătorii clubului său au reușit să-l determine să semneze un nou contract.

● Și fiindcă a venit vorba de finala „Cupei Angliei”, să notăm că eroul lui Sunderland, Ian Porterfield, cel care a înscris unicul gol al meciului, trebuia să fie transferat încă de anul trecut unui club din divizia a IV-a, pe nume Reading. Din fericire pentru Porterfield, clubul în cauză n-a putut plăti suma pentru obținerea transferului...

● O părere a lui Mazzola: „Succesul lui Juventus în campionatul Italiei este just și meritat. Marele său merit a fost de a-și păstrat nervii intacti și de a nu se fi descurajat”.

● Federația canadiană de fotbal a cerut federației internaționale să aprobe folosirea gazonului artificial pentru turneul final al J.O. din 1976. Răspunsul trebuie dat pînă la începutul lui august pentru a exista timpul necesar punerii la punct a terenului.

● Suporterii lui Rangers Glasgow așteptau din octombrie 1972 primul gol al lui Forsyth, transferat de la Motherwell. Golul a venit... în finala Cupei Scoției, cu Celtic!

● Gerd Müller și Eusebio sînt foarte aproape în clasamentul „Ghetel de aur”, oferită de publicația „France Football”. Gerd l-a învins însă pe Eusebio, acum două săptămîni, în cursul meciului amical care a opus o combinată Bayera — Nürnberg, formației portugheze Benfica. Müller a marcat două goluri, Eusebio nu a reușit decît unul singur. Rezultatul partidei: 2-2.

● Cel mai bun atacant al Poloniei, Lubanski, s-a accidentat destul de grav la un antrenament al echipei sale, Gornik Zabrze. Din această cauză, este mai puțin decît probabil că nu va participa la meciul Polonia — Anlia programat pentru azi la Chorzow.

● Un singur jucător de la Juventus a fost prezent în toate meciurile echipei sale în campionatul recent încheiat. Este portarul Dino Zoff. De la Lazio, clasată pe locul al treilea, șase jucători nu fose pe teren în toate cele 30 de partide.

● Formația italiană Cagliari a făcut cunoscut că trei dintre jucătorii săi sînt absolut „intransferabili”: Riva, Albertosi și căpitanul formației, Cera.

● Excăpitanul naționalei braziliene, Carlos Alberto, a fost trecut pe lista de transferări de clubul său, F. C. Santos. Probabil că, în sezonul următor, Carlos Alberto va opta pentru F. C. Sao Paulo.

UMOR • UMOR

„Trebuie să-l înțelegi: înainte a fost arbitru în ring!”

(din „Kicker”-Nürnberg)

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Traian ONICEL

ȘTIȚI DE UNDE
PROVINIE
DENUMIREA
ACESTOR ECHIBE

LEVSKI
SOFIA

Clubul bulgar a cărui denumire completă este Levski Spartak Sofia este unul dintre cele mai vechi din Bulgaria și se bucură de o largă popularitate în rîndul amatorilor de fotbal.

Levski a fost numele conspirativ al revoluționarului

bulgar Vasil Ivanov, născut în 1837. A fost învățător. În 1866 a trecut granița în Serbia, unde a participat la alcătuirea unui detașament de revoluționari. În Bulgaria s-a reintors în calitate de comandant al unei unități de partizani care lupta contra ocupației otomane. A străbătut întreaga țară îndemnînd poporul să ridice armele și să lupte contra jugului străin, să transforme țara într-o republică democratică.

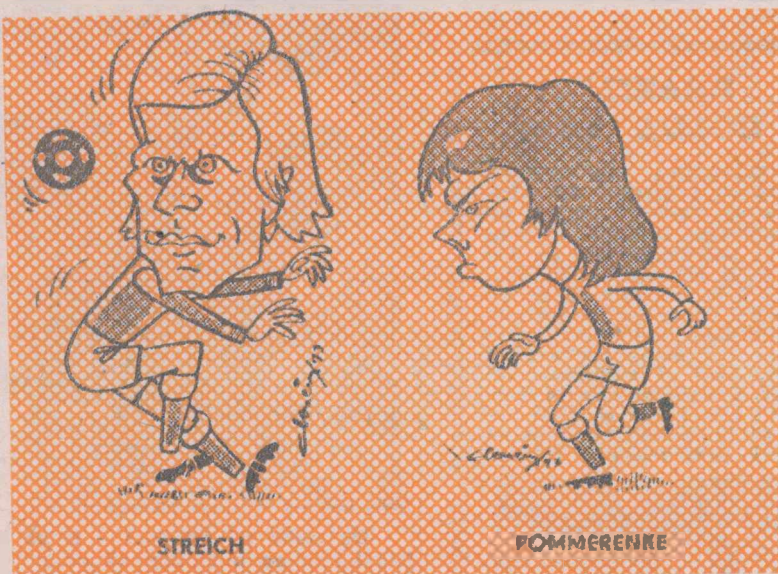
Vasil Levski a fost un mare luptător pentru libertatea poporului său și a murit în vîrstă de 35 ani. În 1895, la Sofia i s-a ridicat un monument.

Clubul care-i poartă numele a luat ființă în ajunul izbucnirii primului război mondial.

AZI, LA TAMPERE. UN MECI CARE NE INTERESEAZĂ :

FINLANDA — R.D. GERMANĂ

De luni dimineața reprezentativele R. D. Germane și Finlandei se află la Tampere, în vederea partidei de astăzi din cadrul grupei a IV-a a preliminariilor campionatului mondial. Fotbaliștii germani au sosit cu un avion special la Helsinki, de unde și-au continuat drumul, cu autocarul, până la reședința ce le-a fost rezervată. Atmosfera în rândul jucătorilor este bună, optimistă. Georg Buschner, antrenorul echipei R.D. Germane, care după meciul de la București nu a putut conduce timp de câteva zile pregătirile formației sale fiind gripat, a urmărit duminică ultima verificare a lotului. El a fost mulțumit de comportarea echipei, care a dispus cu 9-0 de selecționata regiunii Cottbus, alcătuită pe scheletul formației Aktivist Brieske, campioana ligii a III-a. Antrenorul principal a declarat că „la Tampere, misiunea noastră nu va fi ușoară, cunoscând fiind faptul că finlandezii nu au mai pierdut nici un meci în ultimul an pe teren propriu. În

general, voi menține echipa de la București, cu anumite rețușuri în apărare și linia de mijloc. Astfel, va juca probabil Weise în locul lui Ganzera, Pomme-

renke în locul lui Seguin. Este posibil să fie utilizat în timpul jocului și Häffner, în locul lui Pommerenke. Iată echipa pe care dorește să o alinăm la începutul meciului :

BLOCHWITZ — WEISE, SAMMER, BRANSCH, KURBJUWIT — POMMERENKE, LAUCK, KREISCHKE — LÖWE, PETER DUCKE, STREICH.

Dacă linia de mijloc va juca mai bine decât la București, sint convins că vom câștiga meciul — a spus în încheiere antrenorul Buschner.

Și în tabăra finlandezilor domnește optimismul. Jucătorii selecționați de antrenorul Olavi Laaksonen au susținut săptămîna trecută un amical cu echipa de amatori a Olandei, pe care au învins-o cu 1-0. Iată formația probabilă, printre care se află numeroase cunoscute vechi :

ENKELMAN — SORSELL, RAJANTIE, SAASIOMA, RANTA — SUOMALAINEN, NIKKANEN, VIRKONEN — KAYKEE, SUHONEN, TOIVOLA.

Meciul de azi, de la Tampere, începe la ora 18.30 (ora Bucureștiului) și va fi condus de arbitru sovietic Pavel Kazakov.

Înainte de acest meci, clasamentul grupei se prezintă astfel :

1. România	4 3 1 0 8 — 2 7
2. R.D. Germană	3 2 0 1 7 — 1 4
3. Finlanda	3 1 1 1 2 — 6 3
4. Albania	4 0 0 4 1 — 9 0

EDIȚIA A XXVI-a A TURNEULUI DE JUNIORI U.E.F.A.

ECHIPA ROMÂNIEI PE UN LOC MERITUOS ÎNTR-O GRUPĂ DE VALOARE

FORTE DEI MARMI, 5 (prin telefon, de la trimisul nostru).

Acum, cînd s-au consumat partidele celor patru grupe ale turneului U.E.F.A., și lupta pentru calificare în semifinalele prestigioasei competiții continentale rezervată juniorilor s-a încheiat, atmosfera fierbinte a zilelor de înțrecere a dispărut și, într-un răgaz de meritată odihnă pentru toată lumea, gîndurile celor mai mulți au început, firesc, să se îndrepte asupra a ceea ce a fost.

Să încercăm dar, și noi, a face același lucru, răspunzînd la câteva întrebări care sintetizează această etapă a disputei pentru titlurile în grupa din care a făcut parte și România.

Mai întîi, câteva considerații privind stilul de joc și comportarea în ansamblu a formației. Țării noastre și a partenerilor sale de înțrecere. Prima și cea mai importantă observație este că aici, în cadrul grupei A, s-au manifestat caracteristicile principale a două tendințe în fotbalul actual: una dintre ele bazată pe forță, pe angajament total, marcat strict și acțiuni în viteză, dar lipsită de subtilități tactice și execuții tehnice de calitate. Exponentele unei astfel de concepții — reprezentativele R. F. Germaniei și Norvegiei — au oferit spectacole dinamice, numai atîta timp cit rezervele lor de energie au susținut mișcarea continuă și angajamentul fizic. Cînd nu, cele două echipe

au pîrîut formații oarecare, ușor vulnerabile, lucru confirmat și de rezultatele obținute.

De partea cealaltă, s-au situat reprezentativele Italiei și Țării noastre, adeptele unui fotbal tehnic, cu multă preocupare pentru organizarea jocului și estetica acțiunilor, dar mai puțin viguroase și mai fragile în disputa directă cu adversarul.

Confruntarea în practica competițională a dat cîștig de cauză a celei concepții care s-a apropiat cel mai mult de esența jocului, adică de tehnică și tactică, factori care nu au limitările reduse ale pregătirii fizice ca durată și consistență.

Așa se face că echipa României, deși cu un gabarit inferior celorlalte, dar bine orientată tactic, s-a situat pe un meritos loc II în grupa sa. Ce reprezintă aceasta în contextul general al competiției? Din capul locului trebuie spus că a ne situa printre primele opt echipe de juniori de pe continent și a înțelege în luptă directă selecționata R. F. Germaniei este indiscutabil o frumoasă performanță, care atestă posibilități și perspective certe, recunoscute și de specialiștii sau presa italiană. Impresia lăsată de echipa Țării noastre în această ediție a Turneului U.E.F.A. este bună, iar aprecierile la adresa fotbalistilor români tind să confirme comportarea frumoasă a echipei de tineret în turneul din primăvară, de la Viareggio.

Puteam, totuși, realiza mai mult?

ne întrebăm acum, în momentul cînd pîrîsim competiția înainte de etapa finală. Răspunsul nu poate fi decît afirmativ. Și o spunem cu convingere. Pentru aceasta ar fi trebuit însă ca echipa României să posedă ceva din energia jucătorilor vest-germani și norvegieni, să fi greșit mai puțin, iar Răducanu, Șumulanșchi și Naghi să fi luptat cu mai multă dăruire și spirit colectiv în interesul echipei și al reușitelor ei. Toate acestea ar putea însemna un indiciu pentru munca pe viitor a celor doi antrenori ai lotului, C. Ardeleanu și I. Voinescu, căroră, cu acest prilej, este cazul să le recunoaștem și meritele unei activități competente și a unor strădăniți remarcabile, poate nu întotdeauna răsplătite cum se cuvine de rezultate.

Mihai IONESCU

DOCUMENTAR

Rezultatele înregistrate în grupele turneului final :

GRUPA A

Italia — România 3-1, R.F.G. — Norvegia 2-1, Italia — Norvegia 1-0, România — R.F.G. 1-0, Italia — R.F.G. 1-0, România — Norvegia 2-1.

CLASAMENT

ITALIA	3 3 0 0 5 — 1 6
ROMANIA	3 2 0 1 4 — 4 4

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **RECORDUL LUI MIGUEL MUNOZ.** Conducerea clubului Real Madrid a anunțat prelungirea contractului său cu antrenorul Miguel Munoz. Munoz a jucat timp de zece ani în formația lui Real Madrid. El mai deține și recordul de fi singurul antrenor din Spania care a rămas timp de 13 ani la aceeași echipă.

● **ELEVUL... BOBBY CHARLTON.** De săptămîna viitoare, Bobby Charlton — cunoscutul internațional englez care a abandonat la sfîrșitul actualului sezon activitatea competițională — se va număra printre elevii cursului de antrenori al federației engleze. După efectuarea acestui curs, Bobby Charlton va trece la conducerea tehnică a clubului Preston din liga a doua.

● **MECIURILE ANIVERSARII A 75 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA FEDERAȚIEI ITALIENE.** Continuă bogatul program de meciuri ale reprezentativei Italiei, organizate cu prilejul aniversării a 75 de ani de la înființarea federației astăzi cu sediul la Roma. Pe program, în zilele următoare, două întâlniri de mare atracție. Astfel, sîmbătă, pe stadionul olimpic din capitala Italiei, „Squadra azzurra” înfrînge pe deținătoarea titlului suprem, echipa Braziliei. O reeditare a ultimei finale a C.M., desfășurată la Ciudad de Mexico în 1970. Mai departe, la 14 iunie, pe „Stadio Comunale” din Torino selecționata italiană va primi replica fostei campioane a lumii, reprezentativa Angliei.

CAMPIONATE NAȚIONALE • CUPE

U.R.S.S.

Dinamo Moscova — Dinamo Kiev 3-4 (2-2, după 90 min.; cîștigat prin executarea loviturilor de la 11 m), Kairat Alma Ata — Dinamo Tbilisi 1-0, Torpedo Moscova — Zaria Vorosilovgrad 0-3, Ararat Brevan — Pahtakor Tașkent 4-0, Karpati Lvov — Spartak Moscova 3-2, S.K.A. Rostov — T.S.K.A. Moscova 0-1, Sahtior Donek — Zenit Leningrad 3-1, Dnepr Dnepropetrovsk — Dinamo Minsk 1-0.

1. ARARAT	10 28-17 12
2. Dnepr	10 22-15 12
3-4. T.S.K.A.	10 23-19 12
3-4. Sahtior	10 18-14 12
5. Kairat	10 21-19 11
6. Zaria	10 20-18 10
7. Torpedo	10 14-14 10
8. Dinamo Tbilisi	10 22-19 9
9. Dinamo Kiev	10 21-21 9
10. Dinamo Moscova	10 22-19 8
11-12. Spartak	10 26-27 8
11-12. Dinamo Minsk	10 17-18 8
13. S.K.A. Rostov	10 24-23 6
14. Zenit	10 23-20 5
15. Karpati	10 16-25 5
16. Pahtakor	10 14-27 3

UNGARIA

Ujpesti Dozsa — Tatabanya 1-0, Salgotarjan — Szeged 3-0, Diosgyor — Komlo 1-0, Pecs — Zalaegerszeg 3-3, Vasas — Egyetertes 3-0, Ferencvaros — Csepel 1-0, Videoton — M.T.K. 3-2, Honved — Raba ETO 6-1.

1. UJPESTI DOZSA	28 77-18 44
2. Vasas	28 51-29 39
3. Ferencvaros	28 52-29 38
4. Honved	28 57-32 34
5. Videoton	28 41-38 31
6. Zalaegerszeg	28 37-36 30
7. Csepel	28 41-36 28
8. Raba ETO	28 44-19 28
9. M.T.K.	28 35-41 26
10. Salgotarjan	28 39-43 24
11. Tatabanya	28 34-62 22
12. Egyetertes	28 26-46 22
13. Szeged	28 29-49 22
14. Pecs	28 24-41 21

● În finala Cupei BULGARIEI, T.S.K.A. Septemvrisko Zname Sofia a învins cu 2-1 pe Beroe Stara Zagora, dar în Cupa cupelor

15. Diosgyor	28 19-46 20
16. Komlo	28 24-48 19

SUEDIA

Hammarby-Elfsborg 0-1; Oerebro-Atvidaberg 0-2; Landskrona-Djurgarden 2-0; Oester-Sirius 1-0; Gais-A.I.K. 1-3; Saab-Malmö 0-1; Norrköping-Osby 2-2.

1. ATVIDABERG	8 19-6 16
2. Oester	8 14-5 13
3. Gais	8 13-10 11
4. Landskrona	8 11-8 10
5. Malmö	8 17-13 8
6. Norrköping	8 16-13 7
7. Örgryte	7 8-10 7
8. Sirius	8 6-12 7
9. Saab	7 7-8 6
10. Hammarby	8 9-12 6
11. Djurgarden	8 8-13 6
12. A.I.K.	7 6-10 4
13. Elfsborg	8 7-14 4
14. Örebro	7 2-8 3

IUGOSLAVIA

Partizan Belgrad-Borac Banja Luka 2-1, O.F.K. Belgrad-Spartak Subotica 1-1, Sloboda Tuzla-Sremska rosia Belgrad 1-1, Radnicki Nis-Hajduk split 1-0, Sutjeska Niksic-Celik Zenica 1-0, Olimpia Ljubljana-Bor 1-1, Vojvodina Novi Sad-Dinamo Zagreb 0-0, Vardar Skopje-Velez Mostar 1-0, Sarajevo-Zeleznicear Sarajevo 2-4.

1. STEAJA ROȘIE	31 61-24 46
2. Velez Mostar	31 45-25 42
3. O.F.K. Belgrad	31 48-28 41
4. Partizan	31 46-31 41
5. Zeleznicar	31 46-31 37
6. Sarajevo	31 46-41 32
7. Sloboda Tuzla	31 29-27 31
8. Vardar	31 35-38 31
9. Radnicki	30 22-28 29
10. Hajduk	31 42-45 28
11. Dinamo Zagreb	31 27-40 28
12. Vojvodina	30 35-36 26
13. Borac	31 23-25 25
14. Celik Zenica	31 22-41 25
15. Olimpia	31 30-35 24
16. Bor	31 31-33 24
17. Sutjeska	31 28-44 23
18. Spartak	31 29-47 21

va juca echipa din Stara Zagora intrucît T.S.K.A. este virtuală campioană.

● În PORTUGALIA, Benfica Lisabona a pierdut al doilea punct în cele 29 de meciuri jucate pînă acum (0-0 pe teren propriu cu Atletico), dar Belenenses a fost învinsă de Sporting (0-1), ceea ce face ca avansul Benficăi să fie acum de 18 puncte...

● „Optimile” Cupei în SPANIA au adus foarte multe surprize. În „sferturi” nu vor juca (în afara echipei campioane, Atletico Madrid, care a fost eliminată într-un tur anterior) nici una dintre formațiile clasate pe primele cinci locuri ale clasamentului final al campionatului! Sînt calificate pentru etapa următoare echipele Castellon, Betis, Granada, Gijon (1-0 și 1-1 cu Real Madrid), F. C. Sevilla (3-1 și 0-1 cu C.F. Barcelona), Atletico Bilbao, La Coruna (2-1 și 0-1 cu Espanol Barcelona) și Malaga.

● În ELVEȚIA mai sînt cîinci etape de disputat. Lidera clasamentului, F.C. Basel a reușit un scor „fluvius” în meciul cu Chaux de Fonds: 7-1! Grasshoppers Zürich (locul doi, la două puncte distanță) a învins cu 3-1 pe Young Boys Berna, iar Sion a ieșit din cursă pierzînd la Fribourg cu 1-2.

● În GRECIA s-a încheiat campionatul. Titlul a fost cîștigat, după 34 de etape, de OLYMPIA-KOS PIREU, care a totalizat cu două puncte mai mult decît P.A.O.K. SALONIC. Scorul ultimelor etape a fost stabilit de Panathinaikos, învingătoare cu 6-2 în fața lui Panionios.

● Și în FRANȚA campionatul a luat sfîrșit, cu victoria echipei F.C. NANTES. Aceasta a adunat 55 de puncte din 38 de partide. O urmează Nice, la 5 puncte, Olympique Marseille la 7, St. Etienne la 9, Angers la 12 etc.